

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
5. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.25 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствује 87 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 85 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Душко Тарбук, Стефана Миладиновић и проф. др Жарко Обрадовић.

Прелазимо на тачке 1–6. дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ И ОЧУВАЊА ПРИРОДЕ,

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ОЧУВАЊУ АФРИЧКО-ЕВРОАЗИЈСКИХ МИГРАТОРНИХ ПТИЦА ВОДЕНИХ СТАНИШТА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ОДРЖИВОМ ТРАНСПОРТУ УЗ ОКВИРНУ КОНВЕНЦИЈУ О ЗАШТИТИ И ОДРЖИВОМ РАЗВОЈУ КАРПАТА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ОЧУВАЊУ ПОПУЛАЦИЈА СЛЕПИХ МИШЕВА У ЕВРОПИ,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2018. ГОДИНУ.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да седници присуствују: Горан Триван, министар заштите животне средине, Синиша Мали, министар финансија, др Златибор Лончар, министар здравља, Иван Карић, државни секретар у Министарству заштите животне средине, Слободан Перовић, Биљана Филиповић Ђушић и Јасмина Јовић, Дарко Комненић, Слађана Ђукић, Андреј Бојић, Бранислав Атанасковић, Даринка Радојевић, Душан Огњановић, Александра Дошлић и Оливера Топалов, Никола Маравић, Милорад Дубак и Владимир Михајловић, и Марија Раичевић.

Сада одређујем паузу у трајању од десет минута док овлашћени представник предлагача не стигне на седницу. Захваљујем.

(После паузе – 10.35)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом, по редоследу народних посланика пријављених за реч.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић.

Није ту.

Реч има народни посланик Бранимир Ранчић.

Изволите, колега Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре господине Триван, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, излагање ћу почети речима индијанског поглавице из Сијетла: „Земља не припада човеку, човек припада земљи“, што представља најбољу дефиницију екологије досад.

Измене и допуне Закона о заштити животне средине треба да реше разлике између Закона о заштити животне средине и међународних

обавеза које проистичу из процеса приступања ЕУ, у смислу испуњавања услова за коришћење средства ИПАРД фондова.

Приступање Републике Србије Европској унији дефинисано је у Поглављу 27 – Заштита животне средине и подразумева испуњавање стандарда у области заштите животне средине, за шта је потребно изградити и одговарајућу инфраструктуру. За инфраструктурне пројекте у приоритетним областима управљања отпадом и отпадним водама потребна су значајна финансијска средства, која није могуће обезбедити само из средстава републичког и локалних буџета, већ је од изузетног значаја успоставити систем коришћења претприступних фондова. Поглавље 27, о заштити животне средине и климатским променама, биће најкомплексније и најскупље за Србију јер је једна трећина европског законодавства садржана у томе, и то ће бити технички најзахтевније поглавље. Треба уложити петнаест милијарди евра у наредних 25-30 година.

Без обзира на то што је скупо, улагање у заштиту животне средине не треба посматрати као трошак, то су инвестиције у здравље. У цео сет око заштите животне средине спадају квалитет воде, квалитет ваздуха, квалитет природе, индустријско загађење, управљање хемикалијама, управљање ризицима и климатске промене.

Животна средина у којој човек живи подељена је на физичко-хемијску, коју чини сав околни неживи свет (и то је подручје делатности Хигијене, предмета који се изучава на медицинским факултетима), биолошка средина и друштвена средина. Прву средину чине тло, ваздух, клима, вода за пиће, површинске и отпадне воде, као и насеља, те сви објекти намењени човековим потребама. Човек је чврсто везан и зависан од ове средине и без ње не може да опстане. Човек је временом, искуством, знањем и технологијом све јаче утицао на физичко-хемијску средину. Развијајући технологију, временом је уједно и сам загађивао ту исту средину разним нуспродуктима и отпаcima своје делатности све више и више, тако да је савремени човек заправо угрозио равнотежу односа у средини до те мере да то данас постаје питање његовог опстанка у тој средини. То заправо значи да његово мењање те средине, за њега у фаворизујућем смислу, не сме да постане двосекли мач, тј. да се претвори у угрожавање еколошке равнотеже, чиме директно угрожава самог себе.

Данас су експлоатација, загађивања тла, ваздуха и воде од стране човека достигли опасну границу и прете катастрофом поремећене равнотеже, која се можда једном више неће поново успоставити. То је битан разлог зашто се у светским размерама данас толико скреће пажња на ургентну нужност престанка даљег загађења и предузимања мера за ефикасну санацију.

Значи, да закључим, основни циљеви политике животне средине Европске уније су: очување природних вредности, промоција ресурсно ефикасне економије и брига о јавном здрављу. Практично, не постоји ниједна болест која, еколошки посматрано, има само један узрок настанка.

На крају, конкретно о члановима закона, говорићу у амандманима које сам поднео. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре са сарадницима, нема у сали овог високог здања неког ко сматра да закони који се тичу очувања наше животне средине и закони везани за екологију нису битни. Наравно да јесу битни и наравно да свако ко мисли о својој животној средини на такве ствари добро гледа. Међутим, с обзиром на то да ми припадамо различитим политичким опцијама, логично је да имамо и неке различите погледе, који можда воде ка остварењу истог циља. Не можда, него сигурно.

Овде сам много пута чуо, када је неко министар, да није важно којег је ужег образовања да би био министар ресора коме припада. Код вас, видео сам да сте завршили Шумарски факултет и да је то нешто што је, Богу хвала, везано с облашћу којом се бавимо. Али тада када сам чуо да то није важно, чуо сам да су министри политичари. И сада, када отворимо нпр. Википедију, ваше име, прво што изађе, пише – политичар. Дакле, ви сте политичар. То може вама да се не свиђа или да вам се свиђа, ви волите свој посао, у то сам се јуче уверио, али као политичар имате посебну врсту одговорности – морате да пазите на сваку своју изговорену реч, а посебно на реч коју кажете као министар једне владе.

Ја нисам био у дану када сте ви образлагали закон јер сам био везан другим скупштинским обавезама, и онда сам прочитао стенограм. Ово што сте рекли у стенограму, господине министре, за мене је ужасно, а рекли сте, цитирам: „Политичари ће се договорити о томе да ли ту постоје нека отворена питања и да ли граница може бити оваква или онаква, али оно што је важно са нашег еколошког аспекта“ – и већ ту почињемо да се слажемо – за нас нису у екологији важне границе. Знате, за мене који припадам Српском покрету Двери много су важне границе; мени су много важније границе него 255 врста птица из 190 земаља, 29 верификованих врста слепог миша и четири које можда имамо или немамо. Притом не негирам да је и ово изузетно важно: и мишеви, и сове, птице ретке, Карпати итд., али овакву изјаву... Колико год да волите свој посао, морате да водите рачуна да је не изговорите.

Јуче сте рекли да сте ви отворено министарство и да ћете бити камен спотицања за многа непочинства која могу наступити. Слажем се да сте отворено министарство. Ја вам сад причам један проблем који сам кренуо да вам причам 18. маја у виду посланичког питања. Наравно, добио сам одговор, а као озбиљан човек нећу да изразим сумњу, одговоре пишу ваши сарадници, и то је нормално. Јуче сте рекли да ми као народни посланици треба да вам дамо додатне информације да би се због неких ствари на време реаговало. Дакле, тада сам у свом питању упућеном вама питао да ли је тачна информација да ће се у фабрици „Евротај“ (*Eurotay*) у Краљеву – ја сам народни посланик из Краљева – радити каменовање и бељење тексаса; да ли знате где је фабрика лоцирана и да ће отпадне воде из те фабрике морати да иду у слив реке Мораве и да ли знате која еколошка загађења из свега тога могу да наступе. Добио сам одговор који је мени био, да не кажем, тражим неку лепу реч... Каже: „Имајући у виду све наведено“, ви сте мени горе набрајали чланове закона, „у овом тренутку не постоје подаци о конкретном постројењу које ће бити у фабрици“.

Мени је засметало да министар једног министарства не зна шта ће радити фабрика у Краљеву која се помпезно најављује, а ја сам тада рекао да ће радити бељење тексаса, каменовање тексаса. Пошто нисте имали информације и ни до тада их нисте имали, ево, ја ћу да вас обавестим да је у ноћи између суботе и недеље бетонирана доња плоча базена; у међувремену су стављене и бочне стране. Проблем који ту може да наступи је посебно велики. А зашто је велики?

Мало пре мене цењени колега је причао о Поглављу 27. Мене та поглавља уопште не фасцинирају из простог разлога што сам ја против Европске уније и радујем се што ће та лажна творевина да се распадне. Ако будемо имали среће, претприступна средства из тих ИПАРД фондова ћемо да повучемо, а то ће да се распадне и, како би рекли, ми ту можемо и добри да будемо.

Управо ту наступа проблем. Инвеститор је Турска, Турска није члан Европске уније. Одговорно вам тврдим да мерама које предузима, у смислу еколошких норми, држава Турска не поштује правила Европске уније. Шта ћемо да радимо, министре? Та фабрика се прави у Краљеву. Рекао сам вам, у ноћи између суботе и недеље, проверите, доња плоча је урађена. Доћи ћемо у ситуацију да ће фабрика да се направи, да ће нам ући прљава технологија, да ће се вода која ће настајати изливати у слив Западне Мораве, о томе сам вам причао 18. маја. А ми ћемо онда, када се све то деси, да схватимо да Турска није Европска унија, да не можемо да се уклопимо у неки стандард и онда ћемо – шта?

Ја сам здравствени радник. Ми имамо девизу – боље спречити него лечити. Тада сам вам, као отвореном министарству, скретао пажњу јер,

према информацијама које имам (не мислим да сам од вас обавештенији, можда долазе из неких других кругова), знао сам шта ће да раде. То ће се урадити, а ми ћемо бити у релативном еколошком проблему. А ако вам кажем да је тај део где ће се та вода изливати онај део који врло често плави – за поплаве сте у Краљеву сигурно чули и знате тај проблем који имамо – ми ћемо тај проблем дизати на још виши ниво.

Дакле, ја вас као грађанин града Краљево молим да на време, док не буде касно, предузмете мере, које су можда у вашим ингеренцијама, можда нису, али ја вам кажем, ви сте министар, код вас су и штап и канап, те у том контексту да неке ствари порадимо.

Још само једну ствар, када погледамо ове законе, а мало пре сам рекао зашто је то мени битно, каже – Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у области заштите животне средине. То је она ваша изјава, можда несвесно речена, на овај начин презентована. Знате, ти споразуми са Хрватском треба да се праве, али много, много после многих других споразума. Зато је мени битна она граница. Када буде могла у Вуковару да стоји ћирилична табла, моћи ћемо и да правимо споразум са Хрватском. Много ми волимо друге, само да пустимо да мало воле они нас.

Него, пошто ја волим Краљево, а ви сте отворени, молим вас, господине министре, погледајте овај проблем који сам вам рекао. Постављају питања колико год будем могао и сваку нову информацију, коју ви можда не можете да имате, добијаћете, да ли овако или на неки други начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бранимир Ранчић: Реплика.)

Колега Ранчићу, немате право на реплику.

Реч има министар господин Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала. Дозволите ми да у неколико реченица кажем оно што треба.

Најпре, дозволите ми да се извиним због тога што сам каснио ових пар десетина минута због обавеза у Скупштини града са представницима Јапанске амбасаде, ИБРД-а и нашим градоначелником.

Колегама које су говориле, дозволите ми да најпре изразим задовољство јер ми се чини да у ономе што сте рекли, у вашем тону, без обзира на разлике на које ћу се осврнути касније, ви заправо желите да водимо рачуна о животној средини, што ми се чини да ви и сами радите и мислите о томе. Вама хвала на томе што сте на филозофски начин, чини ми се, дубоко разумели и истакли да разумете колико је важно водити рачуна о животној средини. Нама је свака подршка тог типа јако значајна. Никако не претерујем са тим. Имам потребу сваки пут да вам то кажем, и

сваки пут када у овом дому будем говорио ја ћу се осврнути на тај угао вашег посматрања ствари, а то би могло да значи да све оно што ћемо урадити и предлагати има веће шансе да у овом дому буде схваћено и подржано од стране наших посланика.

Разуме се да је свака сугестија добродошла. Ја сам већ раније рекао да не можемо претендовати на то да смо тим људи који може апсолутно сваку чињеницу да види на најбољи могући начин. Због тога ви и јесте ту, сви заједно. И то нема никакве везе ни са чим осим са нашом жељом да све оно што радимо буде боље, укључујући ове споразуме, ове измене закона и све остало.

Али данас ипак све то јесте повод за причу о животној средини која, по мом дубоком мишљењу, још увек нема довољно места у нашој свести, и ту јесте прича о свести. Ова расправа у Скупштини говори о томе, и то сам на неки начин јуче и рекао, да када причамо о свести, очигледно је да морамо да почнемо да радимо на подизању свести и у овом парламенту. Јер када се овде изјави да има важнијих тема него што је заштита животне средине, то говори управо о томе да свест није увек баш на правом месту, тамо где би требало да буде. Овде јесмо на том месту.

Без обзира на све то, међу нама постоје силне разлике, које су идеолошке, политичке и какве год хоћете, и то је сасвим легитимно. За мене је, као што сам на почетку рекао, много важно да чак и ви који сте десница разумете да је ово важно и слажете се да је важно. Понекад се можемо разликовати у редоследу потеза, али какве то везе има? Ми који смо сада на челу овог министарства и у Влади имамо овај угао посматрања и редослед потеза можда није увек нужно најважнији, али је важно да се ради на томе, и ми се стварно трудимо да тако буде. Никако нећемо бити идеални, уопште немам илузија о свему томе. Али нисмо идеални ни од 1991. године када смо формирали прво Министарство животне средине, па смо направили значајне кораке у свему томе. Свако ко је био на челу овог министарства учинио је бар један добар корак у овом правцу. За мене је то охрабрујуће.

Због тога ја имам пун осећај релаксираности када разговарамо о овим темама јер, без обзира на то да ли сам за некога политичар, за некога експерт, ја сам то што јесам и другачији не могу да будем, али је важно да покушавам да са тимом људи радим добро свој посао. Свеједно ми је, немам никакав проблем с тим што сте рекли; потпуно је свеједно како вас зову, важно је да радите свој посао најбоље што можете. Ја то покушавам да радим.

Захваљујући подршци већине и нашег председника и Ивице Дачића и Ане, како год хоћете, важно је било формирати засебно министарство, јер важан је ентитет који се бави тиме. Када имате човека који је само за

то задужен, онда је то много важно, јер то вам ставља на леђа одговорност коју само ви, тј. ја у овом случају, носите без обзира на све. И то је тај важан моменат моралног приступа озбиљном послу, ако смо озбиљни људи.

Оно што хоћу да вам кажем јесте да се у ономе што ви говорите испољава та разлика између нас која је суштински политичка. Другачије тумачење нечега што сам рекао је у ствари разлика у филозофији. Дакле, екологија је заправо једна филозофија која покушава да спаја људе, да спаја менталитете, да спаја бригу о животној средини са обе стране ових или оних граница. И нема потребе извлачити из контекста неке које еколог реченице које уопште немају политички контекст већ имају само еколошки контекст. Ви сте то споменули, али мислим да је то негде на другој страни. У реду је, разумем и ту врсту тумачења, али од тога нећемо правити ништа осим онога да не треба другачије тумачити.

Када су споразуми у питању, знате, за мене су важни ови споразуми. У ствари, за мене су најважнији, управо због онога што сам мало пре рекао. И то је сад та разлика која је нужна да се појави. Дакле, за некога јесте, за некога није, али док сам ја на челу Министарства то ће бити тако због тога што сматрам да је неопходно. Знате ли због чега? Ту је та суштинска политичка разлика између вас и нас. Ја не бих да радикализујемо међусобне односе са земљама у окружењу, већ да екологију искористимо као алат за релаксирање свих тих односа који имају дугогодишње хипотеке. Ако узмете у обзир да је ово нека врста области која нас суштински све повезује, јер у свакој држави, баш овако као што ми данас овде говоримо, људи мисле једнако као ми, онда ми се чини да је то разлог више да ми са тим људима направимо копчу сарадње у животној средини и да сарађујемо тамо где је то могуће. И нема тренутка у нашем раду који није погодан за сарадњу. Ја то мислим и тако ћу се понашати.

Конкретно, што се Краљева тиче, сећам се тог вашег питања које сте поставили везано за тексас и избељивање, тако сам га и запамтио, и позабавили смо се тиме. Ми можемо да идемо до границе поштовања закона. У једној ствари сте дефинитивно у праву, а то је да ми морамо водити рачуна о томе шта се дешава. Ми смо по закону дужни и мораће да се уради процена утицаја пре почетка рада фабрике. У тој процени утицаја ће бити тачно прописане мере шта се сме, шта се не сме. Сваки новоизграђени објект и капацитети ће морати да подлежу томе без обзира на то одакле долази фабрика. Споменули сте да је из Турске, потпуно је небитно што то није земља ЕУ, она ће морати да поштује наше прописе и ми ћемо се постарати о томе.

Ваше питање само служи као разлог више да ми скренемо себи самима, у ствари ви нама на тај начин, пажњу. Ја вам сада кажем и

уверавам вас да ћемо посебну пажњу посветити њиховој технологији и процени утицаја на животну средину, не бисмо ли све њих заједно натерали да поштују правила која морају да се поштују.

Узгред буди речено, велики број наших фабрика, чији смо ми власници, не поштује елементарне прописе. И то је наш заједнички посао. Није то лако, то знате и сами, то сви знамо, да, прво, без довољно капацитета у инспекцији можемо да их исконтролишемо све како треба, мониторинг нам је лош у земљи. Ја бих волео да свака фабрика, попут овога, има своје мерно место где ћемо у јединици времена имати тачно шта излучују у животну средину. То ће бити права мера ствари. До тога нам треба пуно; стићи ћемо и до тога, уверавам вас. Али и наши људи и наше фабрике никако да науче да поштују све то како треба и очигледно ћемо морати да приђемо озбиљније драматичнијим мерама принуде да би се поштовала наша законска регулатива. У ствари, то је питање нашег здравља.

Ако нећу да уопштавам, ово је врло конкретна ствар за вас који живите у Краљеву, ја то потпуно разумем, ми ћемо се стварно позабавити тиме. То није једини случај, али морам такође да кажем да фабрике које се у међувремену праве у Србији, а нарочито кад нам дођу из иностранства, веома се труде да поштују еколошке норме, чак често и боље него што се то од неких наших могло очекивати. То је тај део оптимизма који ја имам, да је ту релативно лакше. Али, не лези враже, ми морамо да се позабавимо том контролом о којој ви сасвим исправно, по мом мишљењу, причате.

Ми ћемо се тиме бавити, а вас као и све посланике молим да нам сваку информацију те врсте коју имате (а има проблема по Србији) слободно јавите. Ми смо спремни, као и кад је опасни отпад у питању, да сваку локацију проверимо. Негде ће се показати да су грађани у праву, негде ће се показати да можда то није случај. На тај начин сви заједно дижемо капацитете држави и кажемо свима да не могу да крше законе без да реагујемо. Зашто је то важно? Уколико успемо да направимо ту симбиозу између грађана, дакле посланика на тај начин индиректно, и државе, што смо ми у овом случају, има наде да можемо да исконтролишемо све. Уколико то не радимо, не постоји инспекција на свету која може да исконтролише сваку од фабрика, сваког загађивача итд.

Све у свему, ја разумем оно што сте рекли. Не слажем се, разуме се, с оним првим делом и молим вас да схватите да је то ипак само изведено тумачење из оног што сам рекао. Не, поента је у теми да желимо да сарађујемо, и ништа више од тога. А друге злоупотребе и шта ће ко тумачити, наравно, не могу да улазим у то, нити хоћу, нити ћу се од тога бранити. Мислим тачно ово што сам вам рекао.

Свакако је најважније да ми са нашим грађанима у Краљеву после година и година проблема са пијаћом водом (Ибар итд.) можемо да уђемо у један процес много боље животне средине. Ради се и на депонији итд. Сад не желим да ширим ту тему, али то је због вас и због грађана Краљева, да знају да се овде и посланици и Влада труде да свима њима побољшају стање у коме живе.

И даље остаје на томе да смо спремни за сваку сарадњу, да смо заиста веома отворени и да уопште немамо никакве предрасуде кад је у питању екологија. То је питање нашег живота. Хвала вам још једном и хвала и вама на свему што сте лепо рекли за животну средину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, народни посланици, грађани Србије, ја бих данас у свом излагању више обратила пажњу на локалну самоуправу из које долазимо, а то је општина Сокобања. Општина Сокобања улаже велике напоре како би оправдала епитет прве еколошке општине у Србији који јој је додељен још 1992. године. Међутим, ситуација на терену је нешто сасвим друго. Проблем који има општина Сокобања, у ствари, два веома крупна проблема акумулирана су већ деценијама. Нису они од јуче и биће потребно много снаге, воље и средстава да би се ови проблеми решили.

Наиме, постројење за прераду отпадних вода, које је грађено још седамдесетих година, својим капацитетом и технологијом прераде воде никако не одговара данашњим захтевима наше општине. С обзиром на то да знамо да је Сокобања туристичко место које је у изградњи и експанзији, наравно да ће и будући инвеститори за изградњу хотелских капацитета имати у виду како ми водимо рачуна о заштити животне средине.

Други проблем јесте сакупљање и одлагање отпада, односно наша локална депонија. Морам да кажем да је већ годинама Општина Сокобања потписник Споразума о изградњи регионалне депоније за Нишки округ. Међутим, то је само мртво слово на папиру, ништа се од тога није реализовало.

Пре десетак дана руководећа структура Општине Сокобања била је у вашем Министарству за заштиту животне средине и ви сте нама обећали на неки начин да ћете да изађете у сусрет и да сагледате овај проблем с обзиром на то да је ова депонија близу реке Моравице, која акумулира Бованско језеро које се користи за пијаћу воду. Ово је стварно велики проблем не само за нашу општину него и за општине које се граниче са територијом општине Сокобања. Надам се да ћемо у што краћем року кренути са решавањем овог крупног проблема.

Нисте ви криви, нисмо ни ми криви, криви су они који су дозволили да се деценијама овај проблем не решава. Да се макар парцијално решавао овај проблем, на десет година, не бисмо дошли данас у ову ситуацију. Свакако да људи у Министарству не знају ситуацију на терену и да су у ствари локални челници ти који треба да траже помоћ уколико нису способни финансијски да реше тај проблем или уколико им је потребна нека стручна, квалификована помоћ у решавању тог проблема.

Такође, у сокобањској околини постоји још један проблем а то је заштићено подручје, Споменик природе Рипаљка који је на пет километара од Сокобање. Битно је нагласити да је то прво заштићено подручје, стављено под заштиту државе 11. априла 1949. године, тако да је тај датум установљен као Дан заштите природе Србије. Водопад Рипаљка који се налази на овој локацији често у летњем периоду због пресушивања реке Градашнице остаје без воде. Људи који се баве овом проблематиком у нашој локалној самоуправи разговарали су са неким представницима из нашег министарства и указали на проблем да се на тај начин могу угрозити бигрене наслаге, које су веома старе и одлика су овог водопада. Овај водопад је туристичка атракција за туристе који долазе у Сокобању.

За ове две године откако је СНС на челу Сокобање, ми смо увели систем примарне селекције амбалажног отпада, где су укључене све месне заједнице. Успели смо за ове две године да Јавно комунално предузеће опремимо са још три нова камиона који служе за одвожење смећа. Ово је само почетак нашег сагледавања животне средине у нашој општини и на конту буџета локалне самоуправе увек постоје средства која су опредељена за пројектно-техничку документацију која је неопходна да би се решили сви ови проблеми.

Надам се да ћемо веома брзо решити и превазићи овај проблем. У своје лично име и у име грађана Сокобање, унапред вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала лепо.

Дозволите ми да и вама, мимо уобичајеног, нећу се јављати поводом сваке дискусије, али ово је важно... Сокобања је један од бисера у нашој земљи и, укратко, због вас и због јавности, разуме се, због грађана Сокобање, хоћу да кажем да је, прво, Бованско језеро, не само због снабдевања пијаћом водом него само по себи, драгоцено за Србију. Ми смо свесни тога какав је то ресурс пијаће воде, не само за вас него за читаво окружење, како сте и сами рекли. Хвала вам за разумевање које испољавате према нашим темама. Хоћу да кажем да је то за нас један од приоритета и да смо се с вама договорили да је то приоритет и да вам

помогнемо у изради те пројектно-техничке документације, да ће експерт врло брзо, ових дана, отићи да сагледа стање ваше документације и помогне да се документација изради како треба и да се иза тога сачека сагласност Министарства за европске интеграције везано за пројекте, фондове итд.

Дакле, пројектна документација је оно што је најважнији корак у читавој причи. То говорим и због других колега, из других локалних самоуправа. Без пројектне документације, нема инвестирања. Дакле, ово је пут, како сте ви кренули. Ми ћемо помоћи у томе, како смо се већ и договорили код нас у Министарству са колегом Перовићем.

Што се тиче депоније, ви припадате, као што знамо, нишком региону; чека се избор партнера итд., а Стратегијом Владе предвиђено је да ви то возите у Пирот засад. Треба још мало стрпљења да бисмо дошли до овог решења у Нишу, где ћете онда сви заједно имати трансфер-станице, рециклажно двориште итд. Године чекања ће се исплатити. Ми ћемо тај проблем решити заједно с вама и читав ваш крај ће бити перфектно сређен када је у питању све ово о чему данас говоримо. Хвала вам још једном на разумевању, стрпљењу, а ми ћемо дати све од себе, као и увек.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Није ту.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите, колега.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине господине Арсићу, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја ћу кратко о два закона: о заштити животне средине и измени Финансијског плана Републичког фонда за здравство.

Када је у питању измена Финансијског плана, јуче је један уважени народни посланик из опозиције рекао да је Државна лутрија Србије финансирала ретке болести за време странке бившег режима. Мени то није познато. Покушао сам ући у анализу и нисам могао наћи да се то десило, али сам нашао нешто друго, а то је да је Државна лутрија Србије била у губитку за време странке бившег режима, што се никада раније није десило.

Тијана Анђелић из Државне лутрије Србије, као кадар Бориса Тадића, платила је фирми „Системс“ чак 500.000 евра на основу трговинског уговора о одржавању лутријских терминала иако је, гле чуда, Државна лутрија Србије имала сопствени сервис за одржавање и сервисирање. Тако сте, господо из бившег режима, узимали паре из државних институција.

Надаље, Сергеј Трифуновић, звани Пишоје, или Пишановић, познат по томе што је изјавио да ће пишати по гробу председника Републике Србије господина Александра Вучића, својом фондацијом „Продужи живот“ улагао је милионе прикупљене од СМС порука и прилога грађана за болесне у словеначки приватни инвестициони фонд „Илирика“ у износу од 15,5 милиона динара, орочио на 14,5 месеци. Трансакцијом је „Илирика“ вратила десет милиона динара, а 5,5 милиона динара је испарило, поштовани грађани, „појела маца“, исцурело негде. Добро је што је покренут кривични поступак. Само да напоменем да је то човек који је отишао у Хрватску и рекао у Загребу да су Срби деведесетих година окупирали трећину хрватских територија. И врапци на грани знају да не можете окупирати своје село и свој град, једино су се бранили у то време.

Поводом заштитне животне средине, господине министре, ја сам и раније предлагао, и у прошлом сазиву, да би можда закон (можда, ово је моје размишљање) требало да носи назив – закон о заштити и унапређивању животне средине. Он је веома важан, он је у ствари основа нашег опстанка. Зато треба посветити дужну пажњу животној средини још од предшколског васпитања. Ја намеравам рећи неколико реченица о томе шта васпитно-образовне установе чине и шта би требало да чине приликом унапређивања и заштите животне средине. Као васпитно-образовна установа, школа је један од најважнијих фактора формирања еколошке свести и еколошког васпитања и образовања. На то бацам акценат, на еколошко васпитање и образовање, јер је то основа за заштиту и истинско унапређивање животне средине.

Морам да кажем да овом веома важном проблему странка бившег режима није придавала дужну пажњу већ је преко својих кадрова, у лику министра др Оливера Дулића, прала паре, односно отуђивала паре из Фонда за заштиту животне средине. Доктор Оливер Дулић, бивши министар бившег режима и председник Народне скупштине Републике Србије, платио је, цитирам, „билборде са паролем 'Очистимо Србију' више од пола милиона евра“, извештај државног ревизора, а објавила „Политика“ 22. 9. господње 2012. године. Тај бивши министар грађевинарства и просторног планирања, иначе ортопед, за оглашавање је, цитирам, „једним дневним новинама платио више од пола милиона евра“, извештај државног ревизора, а објавила „Политика“ 22. 9. господње 2012. године. Не само то, тај бивши министар грађевине и просторног планирања, припадник странке бившег режима, иначе ортопед, цитирам, „платио је за изразу сајта 'Очистимо Србију' 25.000 евра“, извештај државног ревизора, а објавила „Политика“ 22. 9. господње 2012. године. Накнадно је утврђено да су др Дулић и Дулићево министарство платили

чак издржавање лавића на Палићу. Зато је у народу познат др Оливер Дулић, звани „узгајивач лавића на Палићу у покушају“.

И не само то, његов колега и бивши министар финансија и гувернер НБС, бившег режима, Млађан Динкић, оптужио га је у овом високом Дому Народне скупштине Републике Србије, на седници одржаној 21. и 22. 9. господње 2012. године, изрекао у овом високом дому, цитирам, „да је Оливер Дулић из Фонда за заштиту животне средине ненаменски потрошио средства за предизборну кампању Демократске странке и за субвенционисање фирми“, гле чуда, „које увозе акумулаторе и отпадне гуме да би их рециклирали“.

Господо из бившег режима, тако сте отуђивали средства и пунили своје џепове, а народ и државу довели на ивицу банкрота.

Господо уважени народни посланици, свака школа треба сачинити програм заштите и унапређивања животне средине, који мора бити саставни део програма рада школе. То већина школа чини, не све али већина. Тренутно, еколошки садржаји заступљени су од првог до четвртог разреда основне школе у два наставна предмета: Свет око нас (у првом и другом разреду) и Природа и друштво (у трећем и четвртом разреду), а од петог до осмог разреда основне школе у наставним предметима: физика, хемија, биологија и географија. Напомињем, не само у њима, у сваком наставном предмету у основној и средњој школи постоје садржаји које наставници могу у појединим наставним јединицама користити, односно повезати са заштитом или унапређивањем животне средине.

У средњошколском образовању школују се и за занимање техничар за заштиту животне средине, у преко двадесет школа у Републици Србији. Екологија се предаје на нивоу средњошколског образовања, а еколошки садржаји појављују се у оквиру општеобразовних наставних предмета, од хемије, физике до биологије и географије, али и у оквиру великог броја подручја рада и образовања средњих школа.

У домену основних, специјалистичких, мастер и докторских студија на факултетима, односно универзитетима предмети из области заштите и унапређивања животне средине заступљени су готово на свим факултетима у мањем или већем обиму, а неки факултети имају департмане, односно смерове за стицање високог образовања из еко-безбедности и заштите животне средине, а постоји и Факултет за заштиту животне средине.

Значајну улогу, даме и господо народни посланици и поштовани грађани Србије, у формирању еколошког образовања и васпитања имају наставници, професори средњих, основних школа и на универзитетима, па и за заштиту појединаца од великог смећа које посипају неки опозициони лидери „савеза за пропаст Србије“, на челу са Јанком Веселиновићем,

званим Станокрадица јер је отуђио стан у Обровцу Милицы Баџи, у Улицы браће Курјаковић број 7, иначе избеглици из бивше Републике Српске Крајине, да се не би појављивали типови у лику академика проф. др Душана Теодоровића, званог Побегуља, јер је за пет месеци променио три странке, који је ових дана променио професију, где чуда – уместо професора и академика, у аналитичара. Аналитичар шарлатан, који зна једино да пљује и вређа стручне и одговорне појединце па и неке политичаре и државнике.

Препоручујем уваженом академику и професору, или аналитичару шарлатану, да све бљувотине које је изрекао о Српској напредној странци, народним посланицима Српске напредне странке, председнику државе и председнику СНС-а господину Александру Вучићу, Србима на Косову и Метохији, Универзитету у Косовској Митровици уоквири и стави у своју дневну собу, да се подсећа домета своје цивилизацијске, научне и демократске мисли и уброји их у своје научне радове, ако не као академик, онда као политичар, аналитичар шарлатан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Господине министре, поштоване колеге, очекивао сам овде министра Лончара, хтео сам да почнем похвалом његовог предлога о оснивању фонда. Претпостављам да су то говориле и друге колеге, то је нешто што треба да се истакне. То јесте убачено накнадно у овај дневни ред, али државни фонд за лечење деце је нешто што је позитивно, независно од мотивације.

Можемо да улазимо у то зашто баш сада, да ли су ова афера или ове приче које су се покренуле у последње време у јавности можда убрзале и мотивисале да се крене с овим државним фондом. Тај фонд је потребан, нема „али“. Што би рекла моја колегиница прекопута – браво, тако и ја кажем да је то у реду и потпуно ми је свеједно да ли је то сад поен за власт или није, камо среће да је више таквих поена. Оснивање тог фонда и законска институционализација тог фонда је позитивна ствар. И добро је што су овде читани телефони, што каже моја колегиница Дијана, и неки други су афирмативно о томе говорили; нико нормалан против тога не може бити. Можемо политички расправљати зашто баш сада, али боље икада него никада. То сам говорио и поводом неких других ствари.

Оно што је мање добро, али мало ми је глупо да то говорим празној клупи – не кажем да је за то одговоран директно господин министар, али јесу и његове изјаве ишле у том правцу – јесте то што је паралелно с тим покренута кампања против приватних фондова и фондација. Овде су

помињане и неке личности које су самоиницијативно покренуле те хуманитарне акције прикупљања помоћи преко СМС-а и на неке друге начине за лечење болесне деце. Трудим се да будем објективан и заиста мислим да су те акције често имале успеха, прикупљено је доста средстава.

Треба одвојити од тога испитивање злоупотреба. Ако је било злоупотреба, наравно да постоје органи који треба тиме да се баве, али мислим да је лоше што је имплементација и инаугурација овог државног фонда за лечење деце у иностранству ишла паралелно са дезавуисањем и једном хајком на неке друге, приватне фондове, а заправо би било добро да се ради заједнички. Неко има више поверења у државу, неко има више у неку личност, неко воли тог господина Трифуновића и њему верује, неко господина Шапића и његову фондацију. Иако нимало не делим његова политичка уверења, и сам сам више пута, када је реч о овој фондацији Шапића, уплаћивао преко СМС-а, и многе моје колеге и пријатељи. Зашто од тога сада правити рат? Супер је да сада има и држава, то је требало и раније. Стоји могућност да и држава улаже, и приватници улажу преко те фондације, али зашто одмах дезавуисати ове приватне, поготово на ружан начин?

Притом, ограђујем се и наглашавам, треба свака злоупотреба да буде испитана, ако их је заиста било. Али не да то буде тема таблоидног мрцварења, што ће за резултат имати, да се не лажемо, шта? Имаће за резултат смањење поверења генерално у ту врсту помоћи, а, наглашавам, годинама уназад много је средстава прикупљено на тај начин и доста је деце на тај начин отишло на лечење у иностранство. То је наша невоља, да и када нешто добро урадимо, обично то буде праћено нечим што у великој мери потре тај позитиван ефекат.

Оно што сам хтео вама да кажем, господине Триван, пошто сте ви овде практично једини што се тиче ових еколошких закона, хтео сам да наведем пример господина Лончара, који се потрудио... Ви сте први пут у Скупштини са својим законима, први пут долазите са својим законима из области екологије. Наравно да нико неће оспоравати значај еколошке тематике али, морам да вам кажем, то са чиме сте ви ушли сада први пут у Скупштину, ови чувени слепи мишеви и ове миграторне птице, афричке и евроазијске миграторне птице водених станишта, без обзира на то што, наравно, постоји потреба за уређивањем те материје, то не оспоравам, али делује мало као карикатура.

Зашто сам споменуо господина Лончара? Зато што се потрудио. Он је један од министара који су дочекани са највише одијума од стране опозиције, али је стварно долазио са законима којима ни колеге стручњаци ни шира јавност нису имали много шта да замере. Замерио сам тек овај последњи пут када је била реч о закону о донаторству органа; онда је ова

обавезна сагласност, односно подразумевана сагласност и претпостављена сагласност нешто што ми је сметало, а све друго сам могао да подржим.

Оно где се нисам слагао са господином Лончаром није у тим предлозима и текстовима закона већ у његовој превише идиличној слици о стању нашег здравства. Нажалост, и сам сам имао прилике да се уверим недавно у то више пута, као и многи од нас – слика нашег здравства је много далеко од те идиличне слике господина Лончара коју чујемо овде у Скупштини. Не кажем да је он крив, не кажем да нема побољшања, али сте имали једну илустрацију, а глупо је да је сада овде наводим када нема њега да одговори.

Вратићу се на вас, господине министре. Дакле, требало се потрудити, можда размислити... Није то ствар маркетинга, него бих рекао да бисте учинили услугу еколошкој тематици коју овде промовишете и желите да подигнете свест да сте дошли са неким системским или бар полусистемским законом из области екологије, а не са слепим мишевима и миграторним птицама афро-евроазијским водених станишта. То јесте карикатура; чак да ја то овако и не изговорим, то звучи као карикатура и мало се људи смеју. Притом, ви знате колико има проблема у вашој области. Волео бих да чујем ваше – макар сада усмено, а могли бисмо овде да имамо папир, предлог закона – системско решење дивљих депонија, законско уређивање те материје...

(Председавајући: Приводите крају, господине Вукадиновићу.)

Завршавам, дозволите.

Или, још једна ствар, хидроелектране на Старој планини, угрожавање еколошких система, а Србија јесте богата еколошки и јако је опасно да је на тај начин угрожавамо, на начин на који сви, и грађани и држава и домаћи и страни инвеститори, то чинимо. То бих волео да чујем од вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Вукадиновићу.

Реч има министар Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала лепо, председавајући.

Господине Вукадиновићу, такође.

Знате, дугачак је пут, ако сте озбиљни, до тога да предложите ствари које су и те како дубоке и смислене. Ако од мене очекујете, шта год да ко сматра, да преко ноћи то радим, ја то нећу да радим. То је просто питање моје пословне етике, и не само морала. Лично мислим да смо заиста предуго, десетинама година... Како и сами кажете, није важно ко је заслужан, ко је крив за тешкоће којима смо изложени; сви смо криви и сви смо заслужни у том смислу. Не мислим да ће још месец дана, шест месеци или годину дана бити пресудно да бисмо урадили добре ствари. Због тога

смо јако озбиљни у томе са чиме ћемо доћи овде пред вас народне посланике и имаћете прилику да процењујете онда када заиста ти папири буду дошли, мислим на предлоге закона итд.

Са те тачке гледишта, разумем оно што говорите, али, да вас обавестим, можете очекивати један од најважнијих закона у нашој држави, не само за животну средину. То је закон о климатским променама, који ће бити, по мени, суштински, кровни закон, да се све политике у нашој држави ставе испод тог крова и да заиста почнемо да сви конзистентно водимо политику заштите животне средине. Јер ако би ме неко питао шта заправо мислим о томе, не мислим да само ја треба да будем министар животне средине у Србији, мислим да сваки министар треба да буде, бар делом, министар животне средине бавећи се својим послом на принципима одрживог развоја и заштите животне средине. Имаћете прилику да то разматрате и, у том смислу, тај јако озбиљан закон, односно предлог долази овде пред вас.

Искрено речено, без обзира на то што је овде реч о миграторним врстама, без обзира на то што је реч о слепим мишевима који су за биолошку разноврсност али и биолошку равнотежу изузетно важне врсте, могу да разумем да то за понекога није тако важно, како ви сами кажете. Спреман сам да прихватим могућност да неко други тако мисли, то и даље не каже да је то тачно, али, искрено, од вас лично сам најмање очекивао да употребите термин да је то карикатурално или да бар тако делује. Дакле, вас сматрам далеко озбиљнијим од тог избора речи и реченице и због тога желим да то сада, овог тренутка оставим у прошлости. Од интелектуалаца у Србији очекујем да и те како подрже и разумеју да је макар и питање слепих мишева јако важно, и никада се нећу сложити с вама да је то релативно мање важно, чак и од закона о климатским променама, који сам управо споменуо не бих ли вам на тај начин илустровао шта заправо мислим о томе.

Али, заправо, како бисте се осећали да имате министра животне средине који би то прихватио на начин на који и ви, који би релативизовао ту причу? Не би то било добро, признаћете. Министар животне средине мора да верује да је сваки закон, сваки пропис необично важан.

А брзина у овом случају, коју ви на неки начин спочитавате а ипак разумете, јесте да су измене Закона о заштити животне средине последица наше журбе да нашим физичким лицима, индивидуалним пољопривредним произвођачима омогућимо да партиципирају у ИПАРД-у. Због тога су се нашле и друге ствари на дневном реду, не бисмо ли одлучили да не губимо време и чекамо неки нови тренутак да све ове споразуме ставимо на дневни ред. Они су за мене, осим наших грађана и физичких лица и наших сељака које сам управо споменуо, који су

најважнији у овом тренутку, једнако важни. За мене је то ствар која је аксиом, која се не доказује. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Вукадиновићу.

Реч има народни посланик Милан Кнежевић.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре, даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, ми већ три дана разматрамо овај сет закона који се односе на екологију, један из области здравља.

На почетку, побуђен претходном дискусијом, и ми посланици, као што је рекао министар, треба да верујемо да је сваки закон подједнако важан. Наравно, некад правимо класификацију, важнији и мање важни, али и ти „мали“ закони решавају неке проблеме и неку законску регулативу дајући подршку оним основним, круцијалним законима на које се односе. Тако да ми исто треба са уверењем да разматрамо сваки закон, из било које области, као подједнако важан, јер сви ти закони граде правну регулативу напретка наше државе.

Сада, да се осврнем укратко на неке од ових закона. Наравно, као прво, мада се о њему доста разговарало, осврнуо бих се на давање сагласности на Одлуку о измени Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање. О томе је доста дискутовано, само ћу ради грађана да подсетим да се овај финансијски план мења у том смислу да се приходи и расходи Министарства увећавају за 4.100.000.000, од тога 3.600.000.000 од неутрошених средстава из 2017. године и 500.000.000 из буџетских резерви за лечење ретких болести, тако да се за ту суму увећава и приход и расход. Притом, наравно, нису то додатна средства из буџета већ постојећа средства.

Министар је у уводном излагању поменуо те ретке болести и ја бих само мало још допунио нешто што је у дефиницији речено – ретке болести су оне болести које имају преваленцу мању од пет особа на 10.000 становника. Некад је статистика јако варљива, и код нас у медицини и свуда, а мала преваленца у коначном збиру људи који су укључени јесте велика. И сам министар је рекао да у Европској унији 36.000.000 људи болује од ретких болести; то је једна земља са поприличним бројем становника. Те ретке болести представљају проблем здравства и лечења.

У нашим условима, гледајући ту преваленцу, практично се и ми уклапамо да имамо дијагностику неке од ретких болести сваког дана у Србији. Број ретких болести је поменут, да се креће од шест до осам хиљада. Стручно треба рећи, те ретке болести, већина њих, познате су много деценија уназад и у стручној литератури детаљно су описане. Само, трагедија те прошлости је била што нисмо имали лекове. Деца са урођеним

болестима метаболизма, нажалост, пре или касније завршавала су фатално, летално. Једина терапија је била симптоматска. Шта то значи симптоматска? Давани су лекови да им се ублаже болови, да се одржава функција миокарда, односно срца или бубрега. Значи, за њих није било никаквог лека.

Медицинска наука, фармацеутска индустрија је напредовала и отприлике пре две и по – три деценије ушло се у проблем детаљније и уведена је тзв. супституциона терапија. То су лекови... Да поједноставим, да покушам обичним грађанима да кажем, у свакој нашој ћелији организма постоји пут разградње одговарајућих материја и стварања нових. Тај пут разградње оног што ми уносимо у ћелију и што треба ћелија да створи регулисан је супстанцама које се зову ензими. Ако један ензим недостаје, процес се зауставља, престаје. То су метаболичке, ензимске болести, генетски условљене. Медицинска наука је успела у последње три деценије да нађе и да супституционално надокнађује одговарајући недостатак ензима код ових пацијената са ретким болестима.

То што је био коментар да нису биле препознате у закону до 2012. године, то говори о политици неке претходне владе, која је била сигурно неодговорна, јер, понављам, болести које су биле познате деценијама раније, описане у литератури, а последње три деценије са уведеном супституционалном терапијом, до 2012. године нису. Зато треба похвалити Министарство поново, иако је много мојих колега похвалило, што је тек 2012. године први фонд обезбеђен за лечење деце од ретких болести. Притом, ту се приступило институционално, транспарентно, формирана је одмах комисија, са критеријумима да се та средства на прави начин усмере и да се по медицинским критеријумима одреди ко су болесници који ће да буду упућени у иностранство.

Да прокоментаришем још једну ствар. Наравно, не иду сви у иностранство; дијагностика се заврши у иностранству, та деца после примају терапију, ту не требају неке велике... Пошто је било коментара сада – правити услове... Не, долазе на терапију на дечја одељења или дечје клинике. Ранг те терапије, тих супституционалних лекова којима продужавају, одржавају живот, креће се оквирно, да вам кажем, да знају и грађани и ви, од хиљаду евра на недељном нивоу до хиљаду евра на месечном нивоу. Сад саберите колико је и да то ниједан родитељски ни кућни буџет не може да издржи у лечењу. Зато је било потребно да држава формира овај фонд, који је увећан на две милијарде динара. Требаће сигурно још да се увећава јер, нажалост, те ретке болести постају свакодневица; сада са извесном терапијом, а раније без перспективе и уз фатални исход.

Хтео бих да прокоментаришем нешто из серије ових еколошких закона, односно Закон о заштити животне средине. Видите, за заштиту животне средине се каже да је тековина савременог друштва, односно цивилизације. Морамо да признамо да је то иронија. Претходно су биле тековине савремене цивилизације ружење, оштећивање и нарушавање животне околине. Напредак технологије, индустријализација, стварање услова за квалитетнији и комотнији живот људи учинили су много лошег у животној средини. Но, хвала богу, пошто су учинили и пошто смо ми као човечанство учинили доста нарушавајући животну средину, стигла је и свесност да сада то морамо да поправљамо и да правимо и радимо превентивне мере да је даље не урушавамо, тако да је заштита животне средине веома битан сектор.

Као што је рекао и министар, слажем се, то није само област деловања Министарства за животну средину, ту морају да буду укључене све области нашег друштвеног живота, па и медицина. И ми на свој начин нарушавамо животну средину. Значи, ту треба да постоји, надам се и верујем, целовит програм, где и сва друга министарства морају да буду укључена у ту регулативу, да свако у својој области допринесе на прави начин да би се створила целокупна слика једне здраве, напредне и унапређене животне средине, односно законодавство везано за животну средину.

Још један аспект да поменем и завршићу. Видите, рад Владе се не огледа само у конкретним законима него и у неким визијама и активностима које пружа. Треба рећи да су претприступни фондови Европске уније били доступни нама од 2008. године, али, по неким информацијама које сам покупио са интернета, до 2014. до 10% грађана (кад кажем грађана, мислим и на грађане, на привредна предузећа, на индивидуална газдинства, на локалне самоуправе) имало је сазнања о могућностима претприступних фондова.

Е, онда је једна афирмативна политика Владе према свим овим потенцијалним корисницима довела сада до много ширег и већег знања о могућностима и о томе ко од појединаца, индивидуалних газдинстава, предузетника, локалних самоуправа може да се кофинансира преко тих претприступних фондова. Тако да су закон који је овде, који олакшава и практично ствара формалноправне предуслове да наши индивидуални произвођачи могу да конкуришу за ове претприступне фондове, и ова дискусија о томе корисни јер проширује лепезу људи и доступност сазнања да та средства можемо да искористимо. Још једно, министарка за европске интеграције је у једном интервјуу рекла да на располагању нама, мислим од 2014. до 2020. године, стоје средства од милијарду и по евра, која можемо да повучемо из тих претприступних фондова. То треба

искористити и употребити за оно за шта је намењено, а то је за заштиту животне средине.

Наравно, у дану за гласање подржаћу ове предлоге јер сматрам да су напредни, у правом смислу речи, за област здравства и животне средине, а то се преклапа, и једно и друго.

Још једна реченица. Кад би постојао регистар болести насталих због деловања оштећене животне околине, отприлике би био ранга од шест до осам хиљада. Да не говорим о загађењу, о професионалним болестима радника који раде у разним индустријама, а све је то опет враћање природе коју смо ми наружили, а самом здрављу нашем то шкоди. Зато тај програм треба да буде јако студиозан, целовит и да сва министарства буду посвећена у том правцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Данас су на дневном реду измене и допуне Закона о заштити животне средине. Малопре ме је у ходнику једна новинарка питала хоће ли неко рећи нешто о предложеном закону. Пошто је, ево, трећи дан расправе, углавном смо у расправи слушали или литерарне саставе о томе како је лепа природа Србије у разним крајевима наше домовине или о томе како је претходна власт злоупотребљавала јавне ресурсе. Ево, ја имам намеру да кажем нешто и о законском решењу које се предлаже, али пре тога дозволићете и мени да и ја мало евоцирам успомене о овој афери „Очистимо Србију“.

Ја се ње јако добро сећам. То је било три-четири године пре него што сам ушла у политику; испратила сам је грађанским очима. Сећам се, она је пукла у јавности када је у јавност доспела информација да је веб-сајт „Очистимо Србију“ плаћен 26.000 евра. Када одете на тај веб-сајт, он је имао једну једину страницу, која је имала предвиђених једно шест линкова, који нису радили. Данас тог сајта нема, он никада није ни прорадио, 26.000 евра смо, значи, бацили у неки бунар или пак у нечији приватни џеп. Сећам се, након тога је изашла у јавност информација да је на неком тениском турниру који је трајао један викенд, два дана, за билборд „Очистимо Србију“ било плаћено пола милиона евра, као што то рече један посланик СНС-а малопре. У то доба, била сам толико шокирана тиме као грађанка да сам морала да упитам једног превејаног политичара који је тад још увек био у Демократској странци како је то могуће, како је могуће да се то дешава. А одговор је гласио – али све је урађено по закону.

И ту долазимо до основног проблема ових законских решења која су данас на дневном реду. Колегиница Чомић је јуче причала, као одговор

на све нападе на бившег министра Дулића, да од силних кривичних пријава на крају ништа није било. Значи, грађани у нечему што власт ради препознају злоупотребу јавних ресурса, али правосудни органи не препознају. Зашто? Зато што је проблем у законима, господо. До нас је, ми доносимо законска решења која омогућавају злоупотребу јавног новца.

Овде се причало много о томе како је бивши министар Дулић био у сукобу интереса јер је био председник Управног одбора Фонда за заштиту животне средине, али није речено да је Државна ревизорска институција поднела хрпу прекршајних и кривичних пријава не само против министра Дулића већ и против свих чланова Управног одбора. Нико овде није нашао за сходно да каже да је један од тих чланова био и данашњи министар за заштиту животне средине Горан Триван.

Како од тих кривичних пријава ништа није било ни тада, ја верујем да неће ни убудуће ништа од њих бити, у смислу испуњења очекивања јавности и грађана. А након што донесемо сад ова законска решења и након што поново омогућимо лакшу злоупотребу јавних средстава, на крају ништа неће бити и испашће да је сва злоупотреба извршена по закону.

Оно што ово законско решење данас предвиђа јесте укидање обавезе расписивања јавног конкурса за трошење финансијских средстава која се сливају за заштиту животне средине. Притом се напомиње да у наредне две године очекујемо око 160.000.000 евра из претприступних фондова ЕУ. Значи, практично, ми ћемо доношењем ових измена омогућити лакшу злоупотребу. Не кажем, не може се унапред знати да ли ће те злоупотребе бити или не, али кажем да нема потребе да отварамо врата било каквој могућности злоупотребе, јер досад смо се уверили да ако су врата отворена, кроз та врата ће се и проћи.

Кад већ причамо о претприступним фондовима ЕУ, морам да кажем и нешто што грађани Србије не знају, а то је да већи део средстава која нама долазе на тај начин бива утрошен на хонораре саветника ЕУ који долазе овде да нам помогну да ми управљамо тим средствима. Значи, од тих 160.000.000 евра, након што се намире хонорари иностраних саветника и након што се намири партократија, биће добро ако остане 50.000.000 за то да се нешто с тим новцима конкретно уради.

Посланичка група Доста је било противи се овим предложеним решењима. Јавног конкурса мора бити. Транспарентних критеријума за доделу средстава мора бити. Транспарентног извештаја, који ће се објављивати на интернету, о томе како је сваки динар и сваки евро који је ушао у буџет на крају потрошен мора бити.

Немојте нас више, ни бивша ни садашња власти, убеђивати нас из ДЈБ, а ни грађане Србије, да смо сви исти, јер нисмо. Ви сте сви исти, ми

смо другачији. Ми знамо да можемо другачије и ми ћемо кад-тад показати да може другачије и да је могуће државу водити у јавном интересу, потпуно транспарентно, уз јасно дефинисане критеријуме и одговорну бригу о јавном новцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар, господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Поштовани председавајући, уважена посланице, без жеље да се бавим другим питањима, морам да скренем пажњу да конкурс није једино средство обезбеђења законитих процедура. Овде радимо по методологијама које су методологије ЕУ. Ово предлажемо да бисмо ојачали могућност да из тзв. Зеленог фонда можемо да користимо средства за ове намене.

Разуме се да ће се иза ових измена Закона, које бисмо очекивали да ћете можда донети овде у Скупштини, изградити правилник, који ће такође регулисати критеријуме, процедуре и све остало. Дакле, нема говора о томе да ово пружа могућности злоупотребе, већ постоје европска правила, и наша, на основу којих ћемо то радити. Будућност ће показати да ли сте ви у праву или сам ја у праву, и то је једино у чему могу да се сложим с вама.

Зарад јавности је било неопходно да то кажем, да зарад процедуралних ствари, јер ово сматрам процедуралном ствари, не морамо се ни око тога сложити, није добро да било ко не разуме да се на овај начин експлицитно помаже физичким лицима и индивидуалним произвођачима да могу да остваре та средства која су не тако мала, као што сте и сами рекли. То помало личи на политизовање овог питања, али, разуме се, то је ваше право и уколико тако и буде, ви ћете стварно доказати да смо различити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала. Уважени председавајући, повређен је члан 106 – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Наиме, поштована госпођа је говорила апсолутно о свему, о лику и делу Дулића, о не знам чему, није ни прочитала закон, али о ономе што треба, о екологији и болесној деци – ни речи. Мислим да је то срамота. Ово су две изузетно важне теме, поготову закон о ретким болестима, о деци која су наша радост и живот. О томе треба причати, а не о министру Дулићу. Уосталом, он је пар пута био процесуиран, па ћемо видети шта је епилог. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Малушић, сматрам да није дошло до повреде Пословника. Сваки народни посланик своју дискусију прилагођава својим способностима.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

(Љиљана Малушић: Не.)

(Бранка Стаменковић: Реплика.)

Колегинице Стаменковић, немате право на реплику. Ниједном речју министар није испунио услове да добијете реплику.

Реч има народни посланик госпођа Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, приступање Републике Србије Европској унији подразумева испуњавање стандарда у области заштите животне средине, за шта је потребно изградити и одговарајућу инфраструктуру.

За инфраструктурне пројекте у приоритетним областима управљања отпадом и отпадним водама потребна су значајна финансијска средства, која није могуће обезбедити само из средстава републичког и локалних буџета, већ је од изузетног значаја успоставити одржив систем који подразумева максимално коришћење претприступних фондова и сигурност у обезбеђивању јавних средстава за кофинансирање.

Циљ измена и допуна овог закона јесте да се омогући коришћење средстава Зеленог фонда за кофинансирање пројеката који се финансирају из средстава претприступних фондова ЕУ и испуњавање услова за коришћење средстава из ИПАРД фондова.

Предложеним прецизирањем одредаба омогућава се издавање акта од стране министарства надлежног за послове заштите животне средине којим се утврђује испуњеност услова из области заштите животне средине, па самим тим и учешће на конкурс у пољопривредним газдинствима за доделу средстава из ИПАРД фондова. Без предложеног прописивања правног основа за издавање акта о испуњености услова заштите животне средине, не би било могуће ни спровести конкурс.

Суштинске измене се тичу испуњавања услова за коришћење средстава из ИПАРД фондова и ефикасније обезбеђивање средстава из Зеленог фонда за инфраструктурне пројекте из ИПА фондова у области заштите животне средине. Предложене измене ће веома позитивно утицати на кориснике тих средстава.

Највеће богатство које може да се наследи од предака је здрава генетска основа али и здрава животна средина. Да бисмо је сачували и

оставили потомцима здраву, морамо сви да водимо рачуна како се опходимо према средини у којој живимо.

Како је претходни режим до 2012. године бринуо о заштити животне средине града Лознице и околине, сами ћете закључити из мог следећег излагања. На дванаест километара од Лознице, у котлини кроз коју тече река Штира, налази се мало рударско место Зајача. Некада је то био највећи рудник антимона у Европи. Доласком „Фармакома“ за власника рудника „Зајача“ и постојеће топионице, здравље људи тог места и околине многоструко је нарушено.

Несавесни и бахати нови власник је своју личну материјалну корист ставио изнад здравља и живота свих грађана тог краја. Производња у високим пећима је повећана са петсто тона на месечном нивоу на 2.500 тона. Постојећи филтери на високим пећима нису могли да апсорбују петоструко увећану назовипроизводњу, за коју нису ни били предвиђени. У њима се најмање топила руда, а највише сумњиви отпад. Отпад је стизао из свих крајева света, па чак и из далеке Аустралије. Пећи су највећу активност обављале у току ноћи, да се прикрију димови разних боја који су прекривали Зајачу и све што постоји у њој.

Све ово је резултирало негативним последицама по здравље свих, па и деце. Институт за јавно здравље Републике Србије „Др Милан Јовановић Батут“ је у више наврата радио анализу крви деце предшколског и школског узраста у Зајачи, а и одраслог становништва, на присуство олова у крви. Анализе су показале катастрофално стање: више од 80% узорковане деце имало је ниво олова изнад дозвољене горње границе, а то је десет микрограма по децилитру крви. Ради поређења, у Америци је горња граница пет микрограма. Чак је и беба од шеснаест месеци имала шеснаест микрограма олова у крви.

Значи, не да нису имали фонд за лечење деце оболеле од ретких болести него су својим понашањем допринели нарушавању здравља и деце и одраслих. Већина трудница из тог краја била је анемична. Код већине оболелих су, нажалост, малигнитети, поготову код млађих људи.

Већина радника није имала оверене здравствене књижице, тј. газда није уплаћивао ни здравствено ни пензионо осигурање за њих. Већи део плате исплаћивао је на руке да би избегао плаћање обавеза према држави. Један млад човек, радник у топионици, једва је преживео опекотину насталу хаваријом на високој пећи изливањем усијане масе на њега. Лечен је на ВМА више месеци. Уместо било какве надокнаде за своје оштећење, од газде је добио – да ћути.

Опасна депонија настала као резултат неодговорног пословања „Фармакома“, поред самог регионалног пута Р-113а, ничим заштићена, ничим обележена, посебна је катастрофа за сав живи свет у том крају. Деца

која су ишла у школу тим путем и сви мештани, пролазећи поред, удисали су отровна испарења, опасну прашину пуну олова, арсена и ко зна чега још штетног.

Осим загађења ваздуха, уништени су и земља и вода. Мештани Зајаче у 21. веку не смеју да користе воду не само за пиће већ ни као техничку воду, јер је пуна тешких метала. Жалосно али истинито.

Процена профита власника „Фармакома“ и његових сарадника само у Зајачи је око двадесет милиона евра.

Како је претходни режим водио рачуна о заштити животне средине, говори и следећи пример у мом граду. У непосредној близини центра Лознице, на удаљености од само око 300 метара, у кругу бивше фабрике (ФАК) налази се 75 тона цијанидних соли, још из доба када је фабрика радила. У време акције „Очистимо Србију“ отпад је упакован у металну бурад, чији је рок истекао и соли су почеле да цуре. Као члан Одбора за заштиту животне средине обратила сам се Министарству пољопривреде и заштите животне средине, у нади да ће се тај отпад уклонити. Дошла сам до сазнања да ја тражим нешто што је већ уклоњено, одрађено и плаћено, тј. папиролошки све завршено, а у стварности и даље стоји на истом месту.

Ту није крај манипулацијама бившег режима. Након приватизације држава је поново платила једну трећину суме потребне за извоз истог опасног отпада, који до дана данашњег није мрдноуо са места. О којој се суми новца ради и ко је у потпису, познато је тужилаштву.

Радује ме обећање садашњег министра заштите животне средине господина Тривана да ће Министарство изнаћи решење да се опасни отпад уклони. Тиме ће услови за живот у Лозници бити квалитетнији, а грађани здравији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Извињавам се, министар пре тога.

Изволите, министре Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Дозволите ми да код овог акутног питања, у ствари за Лозницу хроничног питања, кажем неколико реченица.

Имали смо прилику да чујемо како се управљало животном средином протеклих деценија, да скренемо себи самима пажњу на то и да кажемо да решења, разуме се, увек постоје. Она нису лагана и нису јефтина, али какве то везе има када морамо да водимо рачуна пре свега о здрављу наших грађана, о чему је заправо и посланик пре вас говорио, о тој пупчаној врпци и вези између заштите животне средине и здравља самог по себи.

Да само споменем узгред због вас из Лознице да сте се ви нама већ раније обратили као Министарству, водећи рачуна о својим грађанима, и

да смо се ми, и по вашем захтеву а и по послу који нам припада, врло ангажовали око свега тога, ево, колегиница седи поред мене... Ми смо, у договору с вама наравно а водећи рачуна о депонији о којој причамо, будући да тамо има силних проблема, урадили ревизију пројекта када је у питању ово о чему говоримо, да бисмо уопште могли да покренемо јавну набавку. Јавну набавку смо покренули, она ће по нашој процени коштати око 90.000.000, дакле 87.000.000, ако се не варам. Поступак је у току и врло брзо можете очекивати да најпре урадимо тај део посла, а затим крећемо да се бавимо и другим проблемима које имамо, не само у Лозници. Чини ми се да нека боља времена за Лозницу свакако долазе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Љубица Мрдаковић Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре Триван са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, желим да истакнем да је Министарство здравља у последњих неколико година, тачније шест година, у погледу положаја оболелих од ретких болести учинило веома битне искорак и сходно томе су и измене Финансијског плана РФЗО-а за здравствено осигурање за 2018. годину. Будући да код грађана и њихових породица влада велико интересовање за ову тему, ја ћу поновити чињенице које су истакле моје колеге из Српске напредне странке.

Наиме, у питању је цифра од петсто милиона динара; то су сва она пренета неутрошена средства на дан 31. 12. 2017. године, износ за који се увећавају расходи и издаци РФЗО-а са 3,6 на 4,1 милијарду динара. Првобитно планираних 1.500.000.000 динара, са ових додатих 500.000.000 динара, намењено је за лечење оболелих од ретких болести, тако да се данас око 200 пацијената лечи од ретких болести.

Наиме, до 2012. године оболели од ретких болести нису ни имали могућност адекватног лечења, што значи да је 2011. године држава определила нула динара за оболеле од ретких болести. Године 2012. осам пацијената се лечи о трошку државе и том приликом је издвојено 130.000.000 динара из буџета Министарства здравља на име наведених трошкова; 2013. године обезбеђен је исти износ средстава за оболеле од ретких болести; 2014. године средства за лечење од ретких болести се прогресивно увећавају из године у годину, наиме, већ наведене календарске године опредељено је 260.000.000 динара из државног буџета у те сврхе. Године 2015. инвестирано је 335.000.000 динара у интервенције Министарства здравља у наведене сврхе; 2016. године издвојено је 600.000.000 динара за потребе лечења особа оболелих од ретких болести; 2017. године 1.100.000.000 динара; 2018. године 1.500.000.000 динара, што представља увећање од 36% у односу на 2017. годину, а уз ових петсто

милиона динара, две милијарде динара, што је тринаест пута увећан износ средстава намењених оболелима од ретких болести.

Држава, као што можемо видети, улаже велике напоре како би се оболелима од ретких болести омогућило адекватно лечење и примерена терапија. Ради се системски, континуирано се уводе нови, иновативни лекови на листе РФЗО-а, од којих су многи намењени управо особама оболелим од ретких болести.

Када говоримо о изменама и допунама Закона о заштити животне средине и протоколима који се тичу животне средине и природе, оно што примарно треба истаћи јесте њихова важност и потреба да их као такве издвојимо и сврстамо у категорију оних од егзистенцијалног значаја по човека и његов екосистем.

Данашње глобално друштво, не само земља Србија, суочава се са проблемима заштите животне средине и екологије. Људска небрига и немарност доводе у питање опстанак читаве планете јер нас природа свакодневно упозорава на то да треба више да водимо рачуна о њој. Резултат тога су негативне последице по екосистем и животну средину. Треба да схватимо значај очувања екосистема и животне средине и да променимо своје лоше навике. На пример, све климатске промене и већина природних непогода резултат су негативног деловања људи. Поменућу неке од њих: ефекат стаклене баште, експлоатација природних богатстава, која су ограничена, нпр. сеча хектара и хектара шума, депоније свуда по природи, чиме доводимо у опасност и биљке и животиње а и нас саме.

У свему томе посебно су интересантни фактори који су у вези са постигнућем у еко-васпитању и образовању и формирању еколошке културе и еколошке свести ученика, а то су: породица, деџи вртић, школа, факултет, касарна, предузеће, друштвене организације итд.

Породица је веома значајан фактор васпитања младих, који у начелу делује позитивно и у смислу развоја еколошких вредности својих чланова. У њој се изграђује формалистички однос у остваривању бриге о непосредној околини. Вршњачка група такође је, уз породицу, значајан фактор друштвене свести младих. Она у неким утицајима надмашује чак и породицу и школу. Вршњаци су потенцијално блиски један другоме, они имају истоветне ставове у оцени друштвеног положаја њихове генерације. Потребно је сагледати вредности света младих, њихове потребе и начин на који гледају на проблеме угрожавања животне средине, како би се и они ангажовали на заштити и унапређењу животне средине.

Отуда свака држава, па и наша, треба да афирмише научну мисао и вреднује је као највише национално добро, а наша земља за то поседује и креативне предиспозиције и научни потенцијал, материјалну базу и све остале научностручне основе.

Када говоримо о граду Нишу, желела бих да истакнем да ми радимо програмски развој града и у том контексту је и програм Подршка развоју инвестиција у области заштите животне средине. Наиме, у питању је пројекат „Сакупљање и прерада отпадних вода у граду Нишу“. Носилац имплементације је Град Ниш, Канцеларија за локални економски развој и пројекте, а извори помоћи, у смислу пројектно-техничке документације, јесу Шведска агенција за међународну развојну сарадњу, кроз програм „Подршка развоју инвестиција у области заштите животне средине“, Министарство за заштиту животне средине Републике Србије. Укупна вредност пројекта је 805.000 евра и 55.000.000 евра за реализацију инвестиције, а очекивани рок за завршетак пројектно-техничке документације је децембар 2019. године. Ово је пример позитивне праксе, како размишљамо о заштити животне средине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Није ту.

Реч има народни посланик Младен Лукић.

Изволите, колега.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, подизање свести о бројним еколошким изазовима и потреба очувања животне средине један је од приоритета на којима се мора систематски радити.

У реализацији тог циља пожељно је да свака локална самоуправа има програм заштите животне средине са десетогодишњим акционим планом за наредни период. Документ би представљао стратешки оквир деловања у области управљања, заштите и унапређења животне средине. Препознате би биле потребе, дефинисани приоритети за наредни период, а све у складу са Националним програмом заштите животне средине. Они би се поступно, сваке године, кроз редовне програме реализовали. Средства би се обезбеђивала кроз разне фондове који су доступни, пре свега кроз финансијске линије Европске уније, која је веома заинтересована за област заштите животне средине.

Потребно је да буду обухваћени фактори који учествују у заштити животне средине, од ваздуха, земље, воде, природе, природних добара, управљања отпадом, отпадним водама. Сви ти елементи су неопходни за функционисање и заштиту животне средине. Такође је потребно развити зелену индустрију, индустрију рециклаже, регулисати примарну селекцију отпада, решити питање отпадних вода и сва остала питања.

Потребно је да локалне самоуправе подижу свест о заштити животне средине а уједно и штедни кроз увођење електронских

материјала за локалне скупштине и развој електронске управе, како би дошло до стварања транспарентне, ефикасне јавне управе у служби грађана и привреде и унапређења услуга, које штеди време и новац и грађанима и привреди.

Што се тиче Бајине Баште, општине из које долазимо, потребно је да се у циљу искоришћавања потенцијала које наша општина поседује, унапређења заштите животне средине на територији општине и максималног развоја одрживог туризма направи стратегија развоја туризма на територији општине Бајина Башта, као полазни документ за развој туризма и унапређење управљања заштитом животне средине. Стратегијом би се означиле све погодне дестинације за изградњу потребне туристичке инфраструктуре, с посебним освртом на приоритете, који би се ближе одредили. Национални парк Тара је од изузетног значаја за локални економски и одрживи развој целе западне Србије, али док се не направи овакав документ и не почне примењивати, планираних прихода неће бити. Заштита природе и животне средине није трошак већ инвестиција и мотор локалног економског развоја кроз развој одрживог туризма. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, данас ћу говорити о Предлогу одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање за 2018. годину.

Пре свега треба рећи да држава данас одваја две милијарде динара за лечење деце оболеле од ретких болести. Под ретким болестима се подразумевају болести које настају отприлике, на десет хиљада становника, код петоро деце или петоро одраслих. На срећу, 2012. године, када је Српска напредна странка дошла на власт, направљен је Фонд за лечење деце оболеле од ретких болести. Тешко ми је да говорим о томе, јер родитељи који имају болесну децу кажу да када имате болесно дете теже од тога јесте то што немате пара да лечите ту децу. Е, од 2012. године ми имамо новац за лечење овакве деце и ја се поносим тиме што сам у странци која је основала овај фонд.

Говорило се много тога негативног о нашем министру Лончару, па ћу рећи само пар реченица. Откако је дошао на чело Министарства, направио је систем у здравству. И не само то, направљен је нови Клинички центар у Нишу, реновирана маса амбуланти, направљене нове амбуланте, нове станице за пријем... Апсолутно, један бум у здравству, а тек смо почели да радимо. Сетимо се само какво је било здравство до 2012. године

– потпуно девастирано, запуштено, прљаво, са масом афера. Овако се ради и овако ради СНС са својим коалиционим партнерима. Ово је одговорна власт, има одговорну социјалну политику.

Оно што је још јако важно и што треба истаћи јесте да је направљен кол-центар и од понедељка, 1. октобра, дакле овог месеца, сви родитељи који имају болесну децу могу се јавити на телефоне; аутоматски сва стручна лица, сви лекари се састају, прави се конзилијум и иде се даље. Најважније за дете оболело од ретке болести јесте да треба реаговати одмах.

Сада имамо паре, и то имамо десет пута више него 2012. године. У овој години одвојене су две милијарде динара за лечење деце оболеле од ретких болести и на лечење иде око 200 деце, за разлику од 2012. године када је на лечење ишло само осморо деце.

Треба истаћи још, поред овог кол-центра, да је сваки динар који се уложи у овај фонд врло транспарентан и све је проверљиво. Наиме, на сваких шест месеци улази контрола, тако да свако ко пожели да види куда иде овај новац може то да провери.

Много тога треба рећи, од тога да смо од 2013. године, када је било уложено 235 милијарди, дошли до цифре десет пута веће. Мени је задовољство кад могу родитељима да саопштим тако нешто.

Постоји један предлог, да од сваке пакле цигарета један динар или од сваког попијеног пива један динар оде за децу која болују од ретких болести, сва деца ће бити излечена.

Треба напоменути да је Институт „Батут“ регистровао све болести. Ових болести има, нажалост, од шест до осам хиљада у свету, али бар постоји регистар, тако да, брзина је ту битна, сада много брже и боље радимо и много брже лечимо децу. Свако има свој крст; надам се да ће свако дете на овој планети преживети.

Хвала на пажњи. Ја ћу у дану за гласање подржати све предлоге закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, предложене измене и допуне Закона о заштити животне средине су важне јер омогућавају боље искоришћавање ИПАРД фондова за физичка лица као носиоце пољопривредних газдинстава, предузетнике, привредна друштва, земљорадничке задруге. Огромне су користи које Република Србија има коришћењем средстава ИПАРД и ИПА фондова, за које је издвојено до 2020. године 160.000.000 евра. Велика средства су на

располагању, само треба испунити одређене услове и узети их. Зашто то не искористити? Управо овај закон нам то омогућава.

Свакако, ово је прилика да поменемо и друге области којима се бави екологија, јер наша дивна планета вапи за помоћи. Природа нам је пружила све и ми морамо да јој се одужимо, за добробит будућих генерација. Свакако може да се учини нешто за планету Земљу, и најмањи допринос је велики. Ми смо мала земља, али можемо учинити нешто.

Министарство заштите животне средине је основала Влада Републике Србије под руководством Ане Брнабић, прошле године, управо схватајући значај ове области, не само због Поглавља 27, придруживања ЕУ, већ зато што је минут до дванаест да се уради нешто за планету Земљу, једину коју имамо.

Министарство животне средине је апеловало на грађане да пријављују бацање смећа у природу истичући да једино заједничким снагама може да се заштити животна средина за будуће генерације.

Једни од приоритета овог министарства јесу питање воде и питање смећа. Многи грађани и медији су препознали и осудили поступак загађивања животне средине реагујући на снимак на друштвеним мрежама мештанке која баца смеће у реку Расину; откривањем идентитета, комунална инспекција је поднела захтев за покретање прекршајног поступка. Овога има у свакој средини. Небројано дивљих депонија је почишћено, али се стварају поново и поново.

Бурна реакција јавности показује посвећеност грађана заштити природе и подизању еколошке свести. Инспекцијске службе, уз савесне грађане, главне су карике у спровођењу овог закона. Ово министарство ради на озбиљним реформама у тој области.

Завод за заштиту природе Србије је 24. септембра ове године поводом обележавања Дана без аутомобила, у оквиру манифестације Европска недеља мобилности, радио едукације о угроженим биљним и животињским врстама у нашој земљи за најмлађе суграђане, да се више сазна о заштићеним подручјима и природним ресурсима и реткостима у нашој земљи.

Ове године, на пример (ево, данас је 5. октобар), од 3. до 5. октобра одржава се Међународни сајам заштите животне средине и природних ресурса – „Екофер“ (*Eco Fair*) на Београдском сајму, највећи и најрепрезентативнији скуп ове врсте у региону, чији је покровитељ управо Министарство за заштиту животне средине, који има привредно-едукативни карактер. Посвећен је системима и механизмима заштите животне средине и централне теме су: зелена економија, индустрија рециклаже и управљање отпадом. Оба програма, и излагачки и овај стручни, обухватају све сегменте заштите животне средине, и ваздух и

воду и природне ресурсе, локалну самоуправу, комуналну опрему, невладин сектор итд. Зато бих желела да се захвалим свим организацијама које дају допринос овој области.

Прошле године, на овом истом сајму нпр. организација ОРКА је организовала радионицу под називом „Еколошки кутак“, која укључује пројекције еколошких филмова, образовање о добробити животиња, одрживој пољопривреди, заштити природе и осталим проблемима, као што је проблем напуштених животиња. На истом штанду свој едукативни програм су имали и Завод за заштиту Србије, Природњачки музеј, Јавно комунално предузеће „Градска чистоћа“. Значи, сви су се окупили око једног те истог циља, а на иницијативу Министарства заштите животне средине.

Апелујем да се већа пажња посвети и рециклирању свега, због екологије и уштеде, јер улагање у то се двоструко исплати. Ово истичем јер сматрам да су едукација и подизање свести код најмлађих веома важни. Причале су већ о томе неке моје колеге. Васпитање од малих ногу да волите и чувате природу важно је за будућност наше земље и наше планете Земље. Зато апелујем првенствено на медије да кратким спотовима о важности чувања и негања природе, међу силним рекламама, подсећају на ово изнова и изнова. Дакле, колективна свест, подсећање грађана да пријављују бацање отпада и брзина кажњавања; ово је веома важно, брзина кажњавања – за све оне којима није тешко да оду до шуме или поред бистрог потока, до националног парка и баце ђубре које се неће хиљадама година разградити.

Управо ова влада је основала посебно Министарство животне средине зато што схвата значај ове области и жели да озбиљно решава проблеме.

У средини из које ја долазим, локална самоуправа Младеновац, сада је за нас велики пројекат 70.000.000 динара за пречишћавање вода у насељу Међулужје у Младеновцу, које је било изузетно неразвијено и непокривено канализационом мрежом. Сматрамо да је овај пројекат, који се ради после двадесет-тридесет година, једна конкретна акција у прилог свему овоме што причам. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Станија Компировић.

Изволите, колегинице.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, заштита животне средине подразумева скуп различитих поступка и мера који спречавају угрожавање животне средине с циљем очувања биолошке равнотеже. Еколошка одбрана представља трајну

обавезу свих чланова друштва. Брига о животној средини је приоритет друштва од свеукупног значаја за друштво. Здравија животна средина је основ очувања људске егзистенције, здравог развоја друштва и битан фактор за ниво живота становништва.

У свом излагању желим да се задржим на средини из које долазим. Општина Зубин Поток, или Ибарски Колашин како се често у народу назива, налази се на северу Косова и Метохије. Налази се на обронцима двеју планина – Мокре горе и Рогозне. Територију општине пресеца река Ибар, на којој је изграђено вештачко језеро Газиводе. Захваљујући својим природним карактеристикама, специфичној геоморфолошкој грађи и разноврсној флори и фауни, општина Зубин Поток проглашена је првом еколошком општином у региону.

Планина Мокра гора изграђена је углавном од кречњачких стена и богата је водом. На Мокрој гори налази се неколико мањих глацијално-крашких удубљења, сувих и периодично испуњених водом. Најлепши естетско-пејзажни угођај пружа Савино језеро, које се налази око стотинак метара даље од Савине реке и стално је под водом. Његов готово правилан, кружан облик и знатна дубина несумњиво указују на глацијално порекло. Прелепу планинску флору допуњује неколико ендемичних врста, од којих се издвајају српска рамонда и патуљаста бор. Поред разноврног животињског света и атрактивне дивљачи, представници фауне на Мокрој гори су велики тетреб и мрки медвед, чија је бројност у порасту.

Језеро Газиводе, које је у последње време у жижи политичких дешавања због свог стратешког и хидроенергетског значаја, има изузетну вредност и због квалитета воде. Наиме, вода је другог квалитета, што значи да се осим за пиће може користити и у друге сврхе. Рибљи фонд овог језера је надалеко чувен, попут смуђа са Газиводског језера, шарана, пастрмке и слично. Највећи репер квалитета воде и донекле ендем јесте речни рак.

Река Ибар са својим притокама такође се може похвалити високим квалитетом воде, богатством поточном пастрмком, ендемским врстама водоземаца који се могу наћи у овим водама. Шуме, пропланке, пашњаке и ливаде Ибарског Колашина често настањују и разне врсте шумског воћа, које су уз гљиве с овог подручја један од важних извозних потенцијала и ресурса који се експлоатишу и чији је извоз у сталном порасту и све више цењен на европском тржишту.

Како је овај крај у специфичном геополитичком положају, уосталом као и подручје целе Аутономне Покрајине Косово и Метохија, потребно је уложити низ мера како би се заштитили потенцијали који ће у будућности бити окосница привредног развоја и кроз развој туризма, производњу здраве хране, сакупљање шумских плодова. Овде пре свега

мислим на заустављање нелегалне сече шума, непланског изловљавања дивљачи, сакупљања плодова. Такође, очекује се улагање у пошумљавање, обнову посечених шума и заштиту вода. Очекујем од државе Србије, Министарства и водећих институција активних на овом простору да узму учешће у унапређењу животне средине, али и снажнији уплив у све токове одрживог развоја и живота на простору Косова и Метохије.

Позваћу колеге посланике да у дану за гласање подржимо законе који се налазе испред нас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса питам – да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника?

Изволите, колегинице Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, потпредседниче.

Поштовани министри са вашим сарадницима, уважене колегинице и колеге народни посланици, морам одмах на почетку да кажем да ми је заиста жао што министар Златибор Лончар није данас са нама; чекали смо га јуче готово читав дан, понадали смо се присуству данас. А вама заиста хвала што сте доследно учествовали у овој расправи до овог тренутка. Замолићу вас да му пренесете оно на шта ипак морам да се осврнем иако није ту, па, ако ништа друго, пратећи његово понашање да се обраћа онима који такође нису били ту и нису могли да се одбране, мада сам сигурна да ће му и друге колеге врло брзо пренети оно што имам да поручим, а и да питам, и зато је било бескрајно важно да буде ту.

По мојим сазнањима, министар Лончар је у животу положио две заклетве, колико сам упозната: то је требало да буде Хипократова заклетва и пред нама министарска заклетва. Међутим, општи је утисак, не само мој већ и великог дела јавности Србије, да он флагрантно крши, готово свакодневно, обе ове заклетве, па и својим наступом у Парламенту у уводном излагању када је образлагао шесту тачку дневног реда. Ја заиста не знам да ли је он некада раније негде положио неку трећу заклетву, јер се очигледно придржава само нечег чиме се није обавезао пред грађанима. Очигледно се руководи неким другим критеријумима, јер оно што је он урадио у свом уводном излагању заиста је додатно скандализовало ову скупштину, не само због тога што је, руководећи се таблоидима, подлегао томе (мада нисам видела да му је то било страно) да криминализује, сатанизује, понижава све оне који се не слажу с њим, све оне који не подржавају владајућу већину којој припада... Иако ме заиста, после две и по године, чуди да један министар у Влади Републике Србије

није свестан тога да је он министар свих грађана, и оних који су за њега гласали, односно посланичку већину и оних који нису, и оних који уопште нису гласали. Дакле, он јесте у мандату када треба да заступа интересе свих грађана без обзира на њихову било какву припадност.

Зашто кажем да је он скандализовао ово заседање? Зато што је, прво, дошао да образложи шесту тачку дневног реда, која се односи на ребаланс Републичког фонда за здравствено осигурање... Нема човека, не у овој сали, сигурна сам, у држави Србији, који ће критиковати било који динар који се усмерава како за лечење ретких болести тако и за лечење стања и обољења која се не могу успешно лечити у Републици Србији (оно што ми колоквијално зовемо „лечење у иностранству“). Али то су две потпуно различите ствари, две потпуно различите буџетске позиције, две различите економске класификације, а министар је направио збун, што кажемо. Дакле, чак ни посланици који су покушавали да га одбране нису разумели о чему се ради, не читају буџет. Не мора да значи да свако уме да чита буџет, а онако како нам га шаљете, у петиту од седам тачака, заиста је тешко концентрисати се, и, наравно, у минималном временском року. Али то су две потпуно различите ствари, све је овде било помешано.

Критике су упућиване онима који су својим добровољним радом, својим личним интегритетом, својом јавношћу, као уметници, као глумци, као јавне личности покушали да део себе уложе у хуманитарни рад. Они су, наравно, прокажени иако су се усмерили на лечење у иностранству, а не на лечење ретких болести.

Дакле, неће никакве дилеме да оно што је данас на дневном реду свако овде подржава. И морам да додам да би, сигурна сам, свако пожелео, и овде и у целој земљи, да се ниједан динар не потроши из свих ових фондова и са свих ових позиција, јер би то значило да су сви у овој земљи здрави.

Друга подметнута ствар јесте да је говорио о лицима, организацијама које не могу да се бране, које нису заступљене у овој Народној скупштини. Ту првенствено мислим на хуманитарну организацију „Подржи живот“ и на Сергеја ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, морам да вас прекинем. Ви, очигледно, нисте били у сали или овде изврћете одређена дешавања из дискусије господина министра Лончара. Није он у свом уводном излагању говорио о томе, него је одговарао на питања посланика. Немојте да спречавате министре да одговарају на питања. Ако желите да поставите питање господину Лончару, имаћете прилике свакако у неком периоду, а сад вас молим да говорите о теми и тачкама дневног реда које су овде.

Значи, ако дајемо сагласност на план и програм рада Фонда здравствене заштите, то, прво, нема никакве везе са буџетом. Прво ви научите да читате.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Потпредседниче Арсићу, ви и ја нисмо исте особе да бисте ви мене подучавали како ћу ја да образлажем своје излагање о тачкама дневног реда. Дозволите...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, нисмо исте особе на сву срећу. То је прва ствар. Друга ствар, ја немам намеру да вас подучавам, довољно сте одрасли, зрели и школовани да одлуке доносите сами. Ја вам само скрећем пажњу да се вратите на тачке дневног реда и да не изврћете чињенице, јер морам да водим рачуна о томе шта раде народни посланици док председавам. Кад не будем председавао, то ће неко други радити уместо мене.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Заиста вас најлепше молим да ме не прекидате. Да ли је могуће да још седамнаест минута не можете да издржите моје излагање и да ме упорно прекидате?

Говорим, наравно, о тачкама дневног реда осврћући се на све оно што је већ изречено. Ако за оно што је изречено, на шта се ја осврћем, ви сматрате да је мимо тачака дневног реда, онда су сви ти претходници морали бити упозорени и прекинути такође да не говоре о тачкама дневног реда. Ништа ја овде нисам измислила, ништа ја овде нисам додала. Постоје стенобелешке, врло сам их пажљиво читала, сигурна сам да сте и ви. Према томе, апсолутно нисам изашла из оквира дневног реда и понављам оно што је било уводно излагање министра. И молим вас да ме не прекидате више, издржите још неколико минута колико ми припада.

Дакле, министар Лончар, као што сам рекла, створио је општу забуну и изједначио лечење стања и обољења која се не могу успешно лечити у Републици Србији и лечење ретких болести. Нема никакве сумње да се кроз РФЗО другачије третирају. Ми смо слушали које су ретке болести, како се детектују и како се третирају, али је створена слика да је то оно због чега се јавност Србије подигла на ноге од када смо имали последњи случај, нажалост трагично завршен у суботу, са четворогодишњим дечаком. Ми смо таблоиде и целу сатанизацију ових несрећних околности имали пренете овде у уводном излагању министра Лончара у Парламенту.

Оно што сам у име грађана дужна да питам министра Лончара овим поводом, у име грађана које заступам – да се другачије завршио овај викенд и да није болест победила живот, да ли би и Влада и хуманитарна

фондација „Подржи живот“ и Сергеј Трифуновић, коме је Влада одлучила да уплати одређена средстава, били хероји јер су спасли један живот? Уместо тога, ми смо се суочили са трагичном вешћу у суботу, а истог дана је кренула харанга на ову фондацију и на њихове представнике.

Молим вас, имам три питања за министра Лончара и постављам их у име Сергеја Трифуновића, грађанина Републике Србије, јер сам ја представница грађана Републике Србије овде. Прво питање је – како је могуће да неко ко је члан Владе Републике Србије, министар ове државе, темељи своје тврдње на таблоидним написима? Друго питање – да ли му је имало непријатно да као неко ко је, доказано фотографијама, био повезан са криминалном групом повезаном са...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, изричем вам опомену.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Да ли могу да наставим? Хвала.

Треће питање у име Сергеја Трифуновића, грађанина Републике Србије – да ли би...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, добићете још једну опомену. После тога иде одузимање речи. У то будите сигурни. Да дозволим овако нешто, нећу.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Потпредседниче Арсићу, па пре пет минута сте ми рекли, ако имам неко питање, да га поставим и да га упутим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поставите у своје лично име. Ви сте посланик.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Хоћете ли ми вратити време и ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: ... Да ми кажете колико ми је времена остало, пошто сте искључили минутажу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Преостало је једанаест минута и тридесет четири секунде. А време вам не враћам зато што сам сваки пут заустављао време кад год сам вас прекидао.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Имам још једну молбу за вас, министре Триван, да пренесете министру Лончару, а то је, кад следећи пут дође овде (ја бих му свакако то рекла да је дошао), да нема никакве потребе да виче на народне посланике, да нам говори шта он све неће дати и на шта неће пристати, што је такође чинио пре неколико дана овде, пре три дана мислим. Нема потребе да имитира свог председника Александра Вучића, који можда на министре, ја не знам, или на своје сараднике, виче...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сада вам изричем другу опомену.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Потпуно је невероватно да нисте у стању да издржите још десет минута. Ево, сад сам потрошила већ минут.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није у питању десет минута, могу ја да издржим много више него што ви мислите, али нећу дозволити да се унижава достојанство Народне скупштине и да се вређају министри од стране посланика, ни обрнуто.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Свака вам част на овим сексистичким коментарима којима се смеју и жене, народне посланице, које се смеју сексистичким коментарима председавајућег једној народној посланици.

Прешла бих сада на ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Свако има право да размишља какво има васпитање.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Могу ли ја да наставим да говорим без вашег ометања?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Једино мене ометате све време. Уопште ми није јасно због чега.

Када је реч о актима вашег министарства, то је један закон, ја бих свакако могла штошта да вам замерим. Ми смо мало коментарисали, дописивали се преко медија, то смо учинили и преко института посланичког питања. Могла бих да вам замерим да ми нисте одговорили, или нисте адекватно, ни на једно питање које сам вам поставила. Углавном су се одговори сводили на пребацивање надлежности на Министарство пољопривреде, а колега Недимовић је пребацивао лопту на вас. Ја сам слала истоветна питања на оба министарства јер се једно раздвојило на два дела.

Могла бих да вам замерим и то што вас је шира јавност, или бар млађа јавност, упознала тек у оквиру београдске кампање, овог пролећа. Осим ових старијих који вас знају као министра спорта, шира јавност у најдиректнијем деловању вас је упознала тек када сте почели да посећујете локације на којим је откривен прокријумчарени закопани канцерогени отпад. А то је било само у београдској кампањи и завршило се без епилога, или бар да јавност зна шта је било са свим тим. Јер, некако неће бити да су само оператери криви, неко је њима дао дозволе за рад. Неће бити да је једина мера само одузимање дозвола несавесним оператерима. Мене јако занима ко је њима издавао дозволе и шта у овом тренутку раде лица која су била задужена за издавање дозвола овим, како се сматра, очигледно несавесним оператерима.

Имала бих да вам замерим доста и када је реч о томе да избегавате неке локације у Панчеву. Ја долазим из Војводине, из Панчева, и позвала

сам вас, када сте најавили посету Панчеву и још једну детектовану прокријумчарену количину канцерогеног отпада, да свратите мало и у „Петрохемију“ Панчево. Могла бих да вам замерим то што се тамо не чини ништа да се уклони огромна депонија готово стопроцентне живе усред фабрике, огромне количине изузетно штетног азбеста. Ви сигурно знате да се урушио и део објекта где је све то било смештено. Ви сигурно знате да се из ваздуха може видети, преко Гугл мапе, флека отпада усред „Петрохемије“, колико је велика. Не видите фабрику, видите флеку – е, то је тај отпад. Исто тако добро знате да се са живом у тако високом проценту, она је преко 80% чистоће, готово ништа не може урадити. Тамо раде неки људи, тамо живе неки људи. Сигурна сам да исто тако добро знате о проблему порозне пећи, од пре годину и по дана, и да је управа „Петрохемије“ била упозната с тим, и да канцерогени хром штети не само грађанима Панчева већ и Београда, а да се ништа до данас по том питању није урадило.

Могла бих да вас критикујем и по питању непотизма у односу на „Петрохемију“, али нећу, министре, одлучила сам да вам верујем. Слушала сам вас пажљиво и одлучила сам да вам верујем, зато што имам утисак да сте остављени на ледини.

Имам утисак да јасна порука коју сте добили, са готово триста амандмана колега које ће, како су најавиле, гласати за овај закон... Триста амандмана не на закон, на четири члана једног закона, не на цео закон, неки имају стотину чланова, на четири члана измене Закона ове ваше колеге, које кажу како ће вас подржати, уложиле су готово триста амандмана. Шта су вам тиме показале? Да не знате да пишете ни измену члана? Да не знате да припремите материјал за скупштинску седницу? Не знам за кога је то већи пораз – за њих, који упркос томе кажу да ће гласати иако ниједан од тих амандмана вероватно неће бити усвојен, или за вас који сте прва адреса и за похвалу али и за критику.

Слушала сам расправу неких колега које су вам на елегантан начин изнеле прекорне тонове у односу на ваше критике, и ваш покушај да пред грађанима савесно одговарате на проблеме, нарочито на исушивање река и на велики проблем са мини-хидроелектранама. То су били једини тренуци када нисте климали главом док неко говори. Тај говор тела је много говорио, због чега сам такође одлучила да вам верујем.

Зашто додатно желим да вам верујем? Зато што знам да не можете да се изборите са измишљеним правним лицима, за која основано можемо да сумњамо да иза њих стоји СНС, која су директни загађивачи животне средине, као што је случај у Врбасу. И хвала вредним новинарима Војвођанског истраживачког центра *VOICE*, који то прати већ годину и по дана. Ради се о некој тзв. кафилерији, иначе правног лица „Еко-вет плус“,

које Врбашани зову „Аушвиц“, које је евидентно имало за циљ да у предизборној кампањи за београдске изборе из готово трећине војвођанских општина, њих осамнаест, извуче преко милион евра за потпуно ненормалне уговоре за уклањање анималног отпада, за тзв. кафилерију „Еко-вет плус“, која је заправо отета.

Отети објекат је иначе донација ЕУ претходно, који је волшебно нестао, нико није знао шта је с њим, па се одједном појавила та кафилерија, па неки радови на надстрешници и онда су у рекордном року од неколико недеља буквално исисани буџети. Значи, раскинути су уговори у свим општинама и градовима које сам поменула, дакле то је трећина војвођанских градова. Раскинути су уговори са дотадашњим сарадницима, с јавним предузећима, кафилеријама или приватницима који су за две или три стотине хиљада динара радили редован годишњи посао, а сачињавани су уговори са „Еко-вет плус“, правним лицем, за више десетина милиона динара у само неколико месеци. Наравно, када се београдска кампања завршила, а сматрамо да је финансирана претежним делом управо из ових војвођанских буџета на овај начин, уговори су почели да се раскидају.

Јако је важно да напоменем да је први директор или власник Бранислав Радишић, рукометаш из Новог Сада, који је са 40.000 динара подржао кампању Александра Вучића. Затим, када је *VOICE* почео да пише о овоме, власништво је пренето на Тодора Шимпрагу, који је био члан Већа испред СНС у Општини Србобран, а када су га новинари звали, побегао је главом без обзира и поднео оставку истог дана.

Дакле, биће да има и ватре ту где има дима. Врбашани кажу црног дима, смрдљивог дима; почињу заиста да се гуше, бива им јако тешко да живе у Врбасу. Има овде колега из Врбаса.

Такође вас молим да обратите пажњу не само на оно загађење које се види већ и на оно загађење које исисава наше буџете у страначке сврхе. И због тога што сте остављени на ледини док се ви борите за неке ствари овде, а имамо СНС загађиваче у сваком смислу, потпуно разумем вашу позицију и не знам ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одузимам вам реч, колегинице Тепић.

Право на реплику... Само да прво видим ко је по Пословнику.

По Пословнику, господин Ристичевић?

(Маријан Ристичевић: Ја сам се јавио као овлашћени.)

Прво право на реплику, господин Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Више је ствари на које треба реаговати. Прво, изнета је тврдња да се од стране министра таблоиди користе као извор информација. Конкретно, мисли се на информације о случају пребацивања неких

средстава из фонда који би требало да служи за помоћ деци у приватни инвестициони фонд. Ево, ја сад гледам сајт те фондације. Дакле, њихов сајт и њихово саопштење може сада да се прочита, стоји на насловној страни сајта: „Фондација је“, то они кажу, „у складу с одредбама Закона о задужбинама и фондацијама, уложила новац у износу од 15.500.000 динара у инвестициони фонд 'Илирика' ради оплођивања тих средстава“. Дакле, толико о томе да ли је реч о таблоидима или о нечему што они сами кажу.

Друго, имам овде уводно излагање министра и могу да га поклоним свакоме коме треба. Једну једину реч у уводном излагању министар није рекао на ову тему. То је истине ради. Оно што јесте рекао, то је да се опредељена средства за лечење ретких болести увећавају на две милијарде динара, односно за нових петсто милиона динара. И, што је вероватно неке заболело, подсетио је да је 2011. године нула динара било за оболеле од ретких болести, а данас се две стотине деце лечи, односно за то се издваја две милијарде динара за овај број корисника.

Треће, сексистичке коментаре очекујем да коментарише неко ко је смогао снаге и воље да реагује на срамни наступ Жељка Веселиновића, тадашњег председавајућег савеза љотићеваца, тајкуна и осталих. Ко то није урадио, нема потребе да се изјашњава на ту тему икада више.

Трећа ствар, финансирање кампање – добра информација како се то успешно ради на не сасвим поштен начин може се сазнати нпр. од Вука Јеремића, он је потрошио седам милиона, чини ми се, чврсте стране валуте. На ту тему, предлажем, пратите добро случај његовог „брата“ Хоа и оптужбе од стране америчких институција да је умешан у илегалну трговину оружјем; може много да се сазна на ту тему.

На крају, амандмани Српске напредне странке и наш однос према процедурама. Ако неко чува достојанство Народне скупштине, то смо ми. Када се каже – имамо основаних разлога за сумњу, ја сад кажем – ми имамо основаних разлога за сумњу да ћемо за ова добра средства, додатна средства за лечење деце, опет гласати ми, а да се они који то питају неће ни појавити, као што се нису појавили ни да гласају за „Зојин закон“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Захваљујем.

Јуче сам говорио о овом предлогу закона, а данас бих хтео да се подсетимо периода до 2012. године када су чланови Управног одбора Фонда за заштиту животне средине били Оливер Дулић, Немања Комазец, Верица Новески, Шимон Ђармати и господин Горан Триван, садашњи министар екологије. Председник Управног одбора био је управо министар

Дулић, без обзира на очигледан сукоб интереса. Постоји прегршт кривичних пријава поднетих од стране ДРИ против тадашњег министра Дулића, његових државних секретара, директорке Фонда и комплетног Управног одбора Фонда за заштиту животне средине. Постављам питање надлежним државним органима – докле се стигло с тим кривичним пријавама? Прошло је већ пет-шест година, доста времена, и ради се о врло озбиљним кривичним делима ненаменског коришћења буџетских средстава (прописано чланом 362а Кривичног законика Републике Србије) и злоупотребе службеног положаја (прописано чланом 359. Кривичног законика Републике Србије).

Дакле, СНС с једне стране критикује рад Фонда, оправдано наравно. Сетимо се само афере са сајтом који је плаћен 25.000 евра (говорено је овде о томе), акције „Очистимо Србију“, која се претворила у „очистимо буџет“ (и о томе је причано овде у Парламенту, како су и колеге из СНС-а јуче овде рекле) и низа других афера које су прошле без икаквих санкција. С друге стране, не само да никога није процесуирао већ је поставио члана Управног одбора Фонда за заштиту животне средине, против којег је ДРИ поднела више кривичних пријава, ни мање ни више него на место министра. Господо, о чему ви овде причате? Додуше, можда су господина Тривана препоручили добри резултати у Београду, као секретара за заштиту животне средине. „Доста је било“ поставља питање – шта се с поменутиим кривичним пријавама догодило, где је запело? Понављам, пријаве је поднела Државна ревизорска институција и прошло је много година.

Треба се подсетити да је 2001. године господин Триван био осуђен по Закону о једнократном порезу на екстрадоходак и екстраимовину. Казну од 88.000 немачких марака није платио. Закон је укинут, имовину је задржао. И, под два, иако се ту, да кажем, провукао, 18. октобра 2001. године ухапшен је ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Колега Михајловићу, ми нисмо овде да коментаришемо било какве ни пресуде, ни истраге, нити било шта, знате то добро. Значи, тако нешто не постоји. Молим вас да наставите вашу расправу у парламентарном и коректном тону према колегама народним посланицима, према министру и његовом тиму који је дошао да говори овде о теми.

Изволите, наставите.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Захваљујем што сте ме упознали да то не постоји. Ја сам до пре пар секунди био апсолутно убеђен да то постоји. Извињавам се, господине председавајући, што сам потпуно био погрешно информисан. Хвала вам много што сте ме упутили, баш ми је жао што сам до сада био погрешно информисан.

Овде имам брдо сличних материјала, али пошто то, је ли тако, како ви кажете, не постоји, онда ћемо то ми мало прескочити и онда ћемо да кажемо, да не буде баш све негативно... Ево, видите, имам две стране тих негативних ствари које, је ли тако, не постоје. Хајде онда да кажемо нешто што постоји. На пример, да не буде баш све негативно, може министар да помисли да га ми из ДЈБ не волимо, не дај боже, да не мислимо нешто добро о њему. Желим, рецимо, да похвалимо његову намеру коју је јуче овде истакао, да реши проблем дивљих депонија. Одлично, поздрављам. Међутим, ако мисли да их решава девет година, као што их је решавао у Београду, а сви смо сведоци на шта нам град личи, онда га молим да одустане.

Господине Триван, ви сте показали шта знате и шта не знате, девет година као први човек за заштиту животне средине у Београду. Зато вас молим да престанете да нам продајете маглу и да се склоните са места коме очигледно нисте дорасли.

Једну ствар не могу да прећутим, оно што смо скоро чули, то је питање граница са Хрватском. Најбољи и најновији доказ да ви нисте дорасли вашем послу јесте ваша изјава о границама где, замислите, министру у Влади Републике Србије није важно да ли ће граница са Хрватском бити 100 или 200 метара лево или десно! Ево до чега може да доведе негативна селекција. Ово је еклатантан пример негативне селекције кадрова, против чега се „Доста је било“ снажно бори.

Да не бих више причао о стварима за које ме је господин Маринковић, на чему му захваљујем, упозорио да не постоје, ја бих на крају рекао да ДЈБ због свега овога тражи моменталну смену министра Тривана, и позивамо све опозиционе странке да подрже ову иницијативу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Михајловићу.

Повреда Пословника, господин Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући. Рекламирам чл.106. и 107.

Мени је жао што колега из „Доста је било“ није увидео да је министар Дулић ту функцију обављао до 2012. године, да се не ради о Оливеру Дулићу и о томе што је он радио као министар. Мислим да сте били у обавези да прекинете говорника док је износио гнусне неистине на рачун министра Дулића, његовог тима и његових сарадника. А може да се подлакти са Српском напредном странком, која већ седам година спроводи хајку на господина Дулића.

Као његов пријатељ и партијски саборац, морао сам да реагујем. Вас молим и упозоравам да прекинете таква нагађања, да се неко овде

оптужује без икакве основе и без икаквог аргумента, јер ти људи имају породице и мислим да са таквом праксом треба да се престане. А баш ми је драго што то ради неко из опозиције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојичићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам.

Да ли још неко жели реч?

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, болестан краљ здравом сиромашу види круну на глави. Дакле, здравље није све, али без здравља све је ништа, ту морамо бити пажљиви.

Као неко ко је био члан Управног одбора РФЗО-а (недавно сам дао оставку), упознат сам с неким детаљима, био сам и жртва. Ван тога, финансирао сам, а волео бих... Каже – рука која даје не прича. Рука која прима треба да прича. Али с обзиром на количину политичког беса који је овде исказан по питању једне фондације, која је наводно аполитична, а знамо колико јесте јер носилац фондације иде на главне одборе те партије, ја то морам да покажем. И врло радо бих укрстио своје телефоне, овај мој је из маја, више телефона бих укрстио...

Значи, официјелно и приватно сам желео да здравље људима буде све, да здрав сиромаш буде срећнији од болесног краља, али да ни краљ не буде болестан, а пре свега да здравље имају наши радници, наши сељаци, наше домаћице, обичан народ, онај који се злопати. Онај који је уложио огромну енергију на данашњи дан да би му било боље, доживео је да му новчанике и стомаке празне они који су пунили своје стомаке и своје рачуне. Управо из тог разлога бих желео да са њима укрстим телефоне.

Е сад, ваљда имам и ја нека права. Као жртва прогона пре годину и по дана, ниједног тренутка нисам рекао – људи, ја сам и на официјелан и на онај други начин помогао. Нисам се чак ни бранио, пустио сам невиђене изливе беса. Ви то, господине председавајући, свакако знате. Држане су конференције за штампу, измишљано је, морао је на крају премијер да ме брани. Чак су се и неке колеге или колегинице одавде унапред оградили, а да ништа нисам био урадио, они су били упознати. Толики је био тај излив беса политичког према мени. Сада је тај излив беса према министру. Ја то једноставно не могу да допустим, без обзира на то што нисам његов адвокат.

Био сам члан Управног одбора РФЗО-а и паралелно с тим финансирао, рецимо, „Блицову“ фондацију, фондацију рашко-призренску, фондацију глумца о коме се говорило, фондацију Шапића, фондацију Уницефа за децу итд. У свакој прилици ваља пустити две поруке. Али када држава једној приватној фондацији да 250.000 евра, то је јавни новац, а чак

и овај који ми пуштамо СМС порукама на неки начин је јавни. Госпођа Радета ће то свакако боље објаснити од мене.

Народ има право да зна где му је новац отишао. Ако је неко био хуман и од своје мале плате или од своје мале пензије од 14.000 динара (или мој отац од 11.000 динара) издвојио 200 динара, онда он има право да зна где је тих његових 200 динара отишло. Државни органи то треба да му омогуће. Допало се то мени или овим другима преко или не, народ има право да зна где је тај његов новац отишао.

А ја ћу вам рећи да су најхуманији они који немају довољно ни за себе. Некад су спремни и последњу пару да одвоје да би помогли неком за здравље. Каже – за здравље се ваља дати. Многи који немају мобилне телефоне дају 200 динара својим комшијама које имају, да то уплате. Ми њима дугујемо истину и само истину. Државни органи морају да утврде како се тај новац троши, било да се ради о РФЗО-у...

Када сам ја изнео чињенице, веровали или не, напао ме Повереник за информације од јавног значаја. Напао ме због тога што сам изнео информације које су од јавног значаја. Али ове информације су од јавног значаја и народ, понављам, то треба да зна. Не волим да се око тога политизира, али с обзиром на узрок ове болести овде у Скупштини, она одређује и терапију.

Као члан Управног одбора РФЗО-а, морам да прочитам следеће податке: 2010. године лечено је, говорим о РФЗО-у, не о буџетском фонду, ово говорим под пуном одговорношћу, као и раније, 40 деце, на власти су биле ове галамције, 40 деце је лечено; 2012. године лечено је 45 деце, одраслих готово 300, 289. Значи, на једно дете, лечено је седморо одраслих, али само 45 деце. Ја сам крајем 2013. године ушао у РФЗО. Године 2014. лечено је 120 деце, а 223 одраслих, значи није више један према пет, него један према два. Године 2015. о трошку РФЗО-а (не говорим о буџетском фонду који се у међувремену оснива) лечено је 306 деце, а 179 одраслих; 306 деце, седам пута више него што су они, и однос одраслих и деце дебело је био у корист деце. Године 2016. лечено је 563 деце, 110 одраслих; 5,5 према један, сасвим обрнуто, с тим што је лечено дванаест пута више деце него 2012. године и четрнаест пута више него 2010. године. Године 2017. лечено је 600 деце. Држава је за то дала – да је требало, дала би и више – 2.187.613.084 динара.

Драги грађани, ја сам вам поднео извештај. Овај извештај иде мени на душу ако није тачан. Можете и да проверите. Може и овај завереник, Повереник то да провери. Надам се да ми због овог неће поново поднети кривичну пријаву. Ви имате право да знате где иде ваш новац.

Сада кад треба утврдити да ли су неке приватне фондације, не дај боже, злоупотребиле одређена средства... Не желим унапред у то да

сумњам, волео бих да буду најчистије, али ако су грађани били хумани и од плата и пензија од 13.000, 14.000, од 10.600 одвајали по 200 динара, њима треба омогућити потпуни увид, јер изгледа да они који су прикупљали новац то нису радили бесплатно већ су то наплаћивали. Драги грађани, то је неправда до неба, ви издвајате од то мало ваших пара, издвајате пар евра и сваког месеца то радите, а они који прикупљају средства то неће да раде бесплатно. Не треба ништа да плате, треба да уложе свој рад. Ви сте дали новац, а они који прикупљају тај новац треба то да раде бесплатно. Очигледно је да нису. Изгледа да су се појављивали и неки проценти, не желим у то да сумњам, али државни органи то треба да провере.

На крају се појавио власник коцкарнице коме је позајмљено петнаест и по милиона, по признању те фондације, зато о томе могу да говорим. По подацима које имамо, враћено је десет за четрнаест месеци, што значи да у тих четрнаест месеци изгледа да није било потребе, а верујем да јесте, волео бих да није било потребе за болесну децу. Али грађани који су дали новац морали су бити упозорени – пре него што ваш новац дође до болесне деце, он ће се обрнути, да би се зарадило, код власника коцкарница, у фонду који је, чини ми се, словеначки. Било је поштено да се то грађанима каже.

Значи, прилика да им се поштено каже је пропуштена, али прилика да се поштено све испита још увек траје и нека државни органи који су дали 250.000 евра провере и тај новац али и новац који је ишао СМС порукама и на разне друге начине прилаган. Тако и наши познати спортисти који су дали огроман новац, који су зарадили, зарадили поштено у иностранству, за разлику од неких који су овде зарадили акonto 5. октобра милионе, камионе, авионе. Они су својим ногама, својим телом зарадили тај новац, и они имају право на истину, да се види да ли је то поштено трошено.

Политичари могу да се обрачунавају око тога, али дајте да утврдимо само истину, зато што сам ја био жртва једне неистине и зато инсистирам. И зато ништа лоше нећу да кажем о ономе ко ми је вређао мртву мајку, ономе ко је запишавао наше гробове. Нећу ништа лоше да кажем у смислу ове фондације. Желим да му она буде најчистија, и та и она друга, и да имају потпуно поверење грађана.

И само да вам кажем, сви захтеви који су дошли у РФЗО су одобрени, сем оних који су ишли на буџетски фонд. Ако неко не поднесе захтев, РФЗО не сме да да новац јер он мора да иде по захтеву и налазу лекара. То раде тамо комисије, а Управни одбор само одобрава средства. И увек смо га одобравали са радошћу желећи да се помогне сваком детету и сваком коме је у иностранству требало указати помоћ.

С тим у вези, Министарство нам није правило проблем, Фонд је независан. Ми смо зановили много уговора са кућама у иностранству. Уместо неколико њих, било је на десетине уговора. И, рећи ћу вам, просечно лечење пацијента у иностранству је 8.000 евра. Све је транспарентно, можете да проверите. Све је фактурисано, све је подложно контроли. Изгледа да лечење из ових приватних фондација кошта далеко више, али, опет, не желим да сумњам да је то злоупотребљено. Државни органи су ти који морају да утврде истину и да обнове поверење и у РФЗО, и у Министарство, и у здравствени систем и у те фондације, које људи имају право да оснују, али наравно да морају да послују у складу са правилима и све мора да буде поштено и транспарентно.

Што се заштите животне средине тиче, ја желим да штитимо ваздух пре него што га угледамо. То пише на једном семафору. То сам запамтио, јако лепа порука. Морамо да испитамо, министре, све рециклере и да видимо параметре, на који начин они наплаћују, односно фактуришу вама одређену количину рециклираног отпада, да видимо да ли је та пур-пена довољан доказ, да ли неки рециклери из Панчева веома лепо живе и да ли је то све транспарентно и поштено. Нисмо ми њима наручили радове, ми њима дајемо субвенције, као што дајемо пољопривредницима.

Морамо да испитамо како су овим милионери петооктобарски, којима се придружио и неки тамо љотићевац, дозволили да се изгради фабрика за рециклажу оловних акумулатора на водозахвату Инђија, са упојним каналом изнад водозахвата одакле се водом снабдева на десетине хиљада људи. Да видимо колико господин који је овде имао много приговора има сукоба интереса, јер је радио у Бору, има низ ових отпада или, како се то зове, за прикупљање секундарних сировина.

Морамо све пажљиво да проверимо, али рециклере такође треба проверити. Они треба да штите животну средину и да нам помогну да оно што загађује животну средину њима буде приход, али да држави не буде превелик расход. Да видимо шта је са „Енерго-зеленом“ за прераду кланичног отпада, зашто су нас ови петооктобарски милионери, и онај што је у Бети сад, што је био амбасадор у Белгији, сведочио против наше земље, довели у позицију да водимо спор од 130.000.000 евра. Зато што су они на брзину градили фабрику за прераду кланичног отпада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Александра Јерков: Повреда Пословника.)

Народни посланик Александра Јерков, по Пословнику.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Никада се не јављам за реч након овог човека који је малопре говорио и мислим да ништа што он говори није вредно никаквог

коментара, али, у складу са чланом 107, молим вас да му не дозволите неке ствари које је он себи у свом говору дозволио.

Можда вам је промакло, али мислим да можете сазнати на шта је мислио када је тврдио овде да је био жртва некаквог прогона пре годину и по дана. Молим вас, ми смо сви колеге. Знате о чему се ради или можете сазнати о чему се ради. Немојте му дозволити да такве ствари ради зато што, без обзира на наше политичке разлике, на наше политичке ставове, ја мислим да сви треба да будемо људи.

То што неки с времена на време показују да нису баш у стању да буду људи, то треба да буде њихова приватна ствар, али, молим вас, немојте им дозволити да такве ствари у овој сали износе. Молим вас, верујем да сада можда нисте обратили пажњу, нисте повезали о чему се ради. Мислим да многе колеге врло добро знају о чему се ради. Немојте убудуће дозволити такве ствари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јерков. Узећу стенограм па ћу, наравно, детаљно погледати. Иначе, за ово што сте ми навели, стварно нисам схватио о чему се ради. Знате и сами да сваки народни посланик има право да мисли за себе шта год жели, и да је жртва политичког прогона, и да је најбољи, и да је најпааметнији и да је најбољи посланик, тако да то не можемо никоме забранити.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Александра Јерков: Не.)

Хвала вам.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Члан 107. Господине председавајући, о овоме ће да се гласа.

Начин на који се госпођица Јерков обратила мени говори више о њој него о мени.

(Александра Јерков: Нисам се обратила вама.)

Покушала је да буде увредљива. Да ли је успело или не, то нека гледаоци закључе.

Ако неко овде дође пред моју клупу, плуне ме, опсује непокретну мајку, ако неко из њене посланичке групе, а то ће господин Орлић свакако потврдити, са неколико људи иде по просторијама да ме пребије, да ли сам ја нека жртва или нисам? Да ли мој живот мање вреди? Ако неко на њиховом официјелном сајту напише „битанго“, ако те назову на насловним страницама „олошу“ итд., да ли сам ја жртва? Ако неко овде упорно окреће леђа...

На крају, рекао сам, премијер је сам морао да прочита шта сам ја написао, и утврдило се да то што је изнето на конференцијама за штампу

није била истина. А овде је била права харанга, чак су и неки наши насели па се оградиле од мене. Ја сам у том смислу био политичка жртва и моје је право да себе сматрам политичком жртвом. Као што сам рекао да се надам да због ових података нећу поново настрадати и бити проглашен не знам чиме.

Ја мислим следеће: може покушати да вас увреди свако, али је мене тешко увредити. Да би ме неко увредио, мора бити боље од мене, али никако гори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Рекли сте да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање, те немам онда потребе да образлажем повреду Пословника.

Народни посланик Владимир Орлић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Нећу пуно времена да вам одузmem, господине председавајући, члан 104. пошто се ово указивање на повреду Пословника претворило, ви сте одлучили да буде тако, у извесна изјашњавања. Дакле, прво, не тражим да се о овоме гласа, да се Скупштина изјасни о овоме о чему говорим сада; ја ћу да се изјасним.

Прво ћу да потврдим да је потпуно тачно да догађај о којем је говорио господин Ристичевић јесте био покушај да се он брутално нападне, да се искирикира на подмукао начин оно што је он рекао или написао. Када су то урадили, није им било довољно... Ја ћу да потврдим да га јесу вређали људи који су стајали на метар од њега и да јесу говорили за његову мајку то што су говорили. И потврдићу да заиста јесте била потера за њим по овим скупштинским канцеларијама, да су га људи тражили. Ја ћу да потврдим да се то десило.

(Александра Јерков: Ви сте монструм.)

И нек сам ја шта год кажете, ја никада нисам људе оптуживао да су против тога да се деца лече, људе који су то изгласали, то решење усвојили. Ја никада нисам лагао да су људи гласали против тога, људи који су то решење усвојили. Ја сам, како кажете, монструм, али ја сам такве оптужбе слушао од оних који ми то сада пребацују, јуче. Јуче. Није то нешто од пре годину дана, није то нешто чега се ви не сећате. То се десило јуче.

Господине председавајући, вама сам хтео да кажем, није ово питање права народног посланика да мисли о себи, пошто сте тако нешто казали, да нешто јесте или није, да јесте жртва или није жртва; ово је питање чињеница и односа који ми показујемо у овој сали како једни према другима, даме и господо, тако и према грађанима, којих се све ово што ми овде радимо тиче, и те деце, како гласамо и како се понашамо, колико средстава обезбедимо или не обезбедимо. Али порука коју шаљемо ако се

свакоме може рећи све и ако човек може да се мрзи до тих граница да му се жели све најгоре на свету и да му се породица тако брутално напада...

(Александра Јерков: Нападање породица?)

... Онда се запитајте какву атмосферу правимо. Онда се запитајте какву атмосферу правимо.

И последња реченица – ако вам није јасно на шта мислим када све ово причам, мислим, на пример, на то да су за закон о коме смо причали јуче, из јануара 2015. године, гласали људи који седе на овој страни. Они који о њему причају и јуче и данас нису се удостојили ни да дођу у салу. Е, о томе причам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Управо због тога што сте помињали атмосферу, позивам народне посланике да сада, пошто смо при крају седнице, направимо атмосферу да министар може да завршну реч и да спустимо ову тензију. Просто, нема потребе за овим, добро смо радили ових неколико дана.

Повреда Пословника, Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем се, колега.

Повредили сте члан 109. Могу да разумем да није био укључен микрофон госпођи Јерков, али је било немогуће не чути овде у сали да се директно обратила господину Орлићу, а тиме уједно и свим посланицима који стоје иза онога што је господин Орлић коментарисао – ви сте монструми.

Ако сте ви у стању да пређете преко овакве увреде, преко овакве квалификације која је речена посланицима, ја се извињавам, чак и по цену тога да пореметим ток расправе, иако су неки дошли намерно да то учине овде пред сам крај, извињавам се, жао ми је, али морам да инсистирам на томе да ви примените одредбу члана 109. иако није то популарно тражити. Када су особе супротног пола у питању, то се никад не доживи на добар начин, али оно што је речено има посебну тежину и заиста је више него увредљиво и понижавајуће за овај дом.

Молим да ви реагујете на то без обзира што то није било речено у микрофон, али се јасно чуло у сали.

Не тражим да се о овоме гласа, али вас молим да предузмете одговарајуће мере. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски. Видели сте и сами и могли сте да чујете да сам позвао све народне посланике да спустимо тензију и да завршимо ову седницу на начин какав је адекватан за Народну скупштину, на један частан и достојанствен начин.

Нисам чуо шта је коллегиница Јерков рекла, тако да... У сваком случају, не очекујем то, просто нисам очекивао да ће то да каже. Сада је

касно да реагујем на такве ствари ако је то тако како јесте, а нема разлога да сумњам.

Идемо даље. Вјерица Радета, право на реплику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господин Ристичевић је у свом првом обраћању, када је говорио о подацима везаним за фонд овог назовиглумца, рекао да ја знам неке податке везане за то.

Заиста, доста података знамо, али подржавамо да надлежни органи озбиљно виде шта се дешава у том фонду, да виде како је могуће да средства која су прикупљена СМС порукама неко може да даје неком другом фонду, да узима неке камате, шта се дешава с тим каматама итд.

Ми свакако то подржавамо, јер није добро, поготово када је у питању овако нешто, што би требало да буде заиста једна хумана акција, да се претвори у аферу. А ово се баш јесте претворило у аферу. Не знам зашто су се ови петооктобарски пиромани толико повампиирили ових дана да нападају на друштвеним мрежама сваког ко се усуди (боже мој, тако они мисле) да позове надлежне органе да се позабаве тим фондом тог Сергеја Трифуновића, назовибившег глумца. Иду толико далеко да кажу да су српски радикали стали на страну напредњака јер, боже, нападамо, као и напредњаци, тај фонд.

Дакле, нити смо на нечијој страни, ми смо овде самостална посланичка група, најјача опозициона партија у Парламенту, и тако радимо, тако се понашамо и тако делујемо. Ми смо чак озбиљно оптужили и тражили да се разреши функције министар Златибор Лончар јер је дао државне паре у тај фонд, што је потпуно сулудо. То је додатни разлог да морају надлежни органи озбиљно да виде и шта је с тим парама које је дао Златибор Лончар и шта је с парама које смо ми сви уплаћивали СМС порукама. Не верујем да су ови што су овако гласни и једну једину поруку послали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Сада има реч Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, на крају ове расправе хтела бих да додатно истакнем значај једне одлуке о којој данас расправљамо у оквиру дневног реда, а реч је о Предлогу одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање за 2018. годину.

Дакле, овај фонд је определио део средстава за лечење пацијената који су оболели од ретких болести и почев од 2012. године ова средства су се само увећавала. Године 2012. за ову намену било је опредељено

130.000.000 динара и осам пацијената упућено је у иностранство на лечење; 2013. године такође 130.000.000; 2014. године 260.000.000; 2015. године 335.000.000; 2016. године 600.000.000; 2017. године 1.100.000.000 и 2018. године две милијарде динара намењене су за лечење пацијената који су оболели од ретких болести.

Ово је, дакле, једно системско решење Министарства здравља за овај проблем. Ово је велика шанса за наше пацијенте зато што имају прилику да или отпутују у иностранство ради лечења или да тим стручњака из иностранства дође у Србију и укаже неопходну медицинску помоћ. Оно што је важно јесте да у целом процесу одлучује тим лекара, тим стручњака, један конзилијум, који сагледава целокупно стање пацијента и доноси одлуку у најбољем интересу пацијента.

За случај да је пацијенту неопходно лечење у иностранству, Влада Републике Србије је обезбедила два авиона како би се ови пацијенти у што краћем року упутили и дошли до лекара.

Наши пацијенти имају прилику да о трошку државе у иностранству добију најбољи могући третман. Осим тога, у оквиру Министарства здравља оформљен је и кол-центар, који ће бити на располагању родитељима који буду затечени лошом дијагнозом, да им служи као помоћ да дођу до лекара и да прикупе неопходну документацију како би у што краћем року приступили лечењу своје деце.

Министарство здравља и ова влада на различите начине унапређују стање нашег здравственог система. Најпре кроз изградњу нових здравствених центара, притом мислим на нови, велелепни Клинички центар у Нишу, али и кроз улагање у објекте који већ постоје, преко Канцеларије за управљање јавним улагањима, а исто тако у занављање и модернизацију опреме и возила.

Осим тога, ми упућујемо наше лекаре на специјализацију. Подсећам да је претходни режим забранио специјализацију и практично довео нашу земљу у ситуацију да се суочавамо са недостатком лекара. Међутим, ми смо то исправили доношењем закона, где смо прилагодили ове услове како би што већи број лекара имао могућности да се специјализује и усавршава. Ми смо сада у ситуацији да се још увек нису завршиле те прве специјализације на које су лекари упућени, али, нажалост, због погубне политике били смо у процепу. Реаговали смо најбрже могуће како би наши пацијенти имали што бољу здравствену негу.

Када је реч о фонду „Продужи живот“, о којем је било доста полемике ових дана, њега води човек који је управо ово министарство и ову владу оптужио за политиканство и пропаганду. А сам је признао, као што смо чули, то постоји и на званичном сајту овог фонда, да су средства која су грађани Републике Србије прикупљали за лечење пацијената, за

лечење наше деце, уплатили у неки инострани инвестициони фонд. То је јавни новац, то је новац који су грађани Републике Србије уплатили путем СМС-ова. Али, исто тако, и новац који је Министарство здравља упутило у овај фонд, то је износ од двеста милиона динара. То је такође новац грађана Републике Србије и мора на транспарентан начин бити потрошен. Ова фондација је новац за лечење малишана, износ од 15,5 милиона динара, пребацила у инострани инвестициони фонд. Постоји основана сумња да је овде постојала неке злоупотреба и то треба, наравно, испитати. Нисам сигурна да би грађани који су уплатили новац за ову јасну намену били сагласни да се њихов новац на овај начин реинвестира. Правити бизнис на питањима деце заиста је скандалозно.

Једино што је претходни режим урадио када је упућивање пацијената на лечење у иностранство у питању јесте то да је упутио свог министра здравља на лечење у иностранство. И то не зато што је оболео од неке ретке болести, већ зато што није имао поверења у сопствени здравствени систем па је за једну рутинску операцију помоћ потражио у иностранству. То је радио претходни режим. Ми заиста желимо да размишљамо у најбољем интересу пацијената.

Још једном подвлачим да нико не сме да злоупотребљава новац грађана, па макар то био и глумац.

На крају расправе, оно што је кључно, цела ова расправа је показатељ да опозиција нема суштинске примедбе на предложене законе. Још једном, министре, подршка за предлоге који су данас на дневном реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Турк.

Сада реч има министар Горан Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала лепо.

Господо председавајући, јер ви сте сада мени парадигма за све председавајуће ових неколико дана, дозволите ми да у неколико реченица кажем оно што сматрам потребним, а то је да се још једном, осврћући се на неколико дискусија посланика који су подржали оно што ми овде предлажемо, захвалим на томе и на већ изреченој тези да мислим да заиста почињемо да разумемо колико је животна средина важна, без обзира на то што су и друге теме, ја бих увек рекао, једнако важне. Али никада нећу прихватити да су теме животне средине мање важне од било које друге теме и довољно сам аргумената изнео за то. Али, коме су потребни аргументи за то? Чини ми се да је тешко објашњавати да је бело – бело, или да је зелено – зелено, али свеједно.

Ова расправа у овој фази, имаћемо још прилике да расправљамо по амандманима, ипак показује о томе да се то боље разуме и да у свим политичким идејама, осим можда покојег изузетка, постоји свест о томе да је ово заиста важно. То што се ова тема понекад дневнополитички

злоупотребљава, на то смо и навикли, али моја борба против тога никада неће престати. Ја сасвим сигурно мислим и убеђен сам да је то тако, чак и ако ми се не верује. Погледајте шта се дешава у земљама развијене Европе и развијених демократија, где тема животне средине постоји на сасвим позитиван начин већ више од 20-30 година; тамо се ова тема не злоупотребљава у дневнополитичке сврхе.

То говори у прилог томе да наша борба не може да престане. Од мене никада нећете моћи да очекујете да престанем да говорим о томе и да престанем да потпуно свесно покушавам да промовишем једну другу врсту дијалога на ове теме, па и на тему животне средине. Ако хоћете, то је цивилизацијска тековина и за мене је то питање пристojности.

Ако нешто емитујемо свих ових девет-десет година радећи официјелно и јавно овај посао, то је покушај емитовања пристojности у овој теми за коју пледирамо да може и треба да буде тема која је консензус свих нас. Мање-више, без обзира на ову врсту моје критике, ја субјективно извлачим закључак да је могуће и да ми се чини да ми суштински консензус овде око тога заправо имамо. И хвала свима на томе, без обзира на то што понекад постоје критике.

Али оно што није допустиво, то су лични ударци и ниски ударци. Даље од тога не морам да идем, да ја сам не бих силазио неколико степеника ниже одговарајући на неке од оних тема неких особа које су сада напустиле салу. Враћати се у прошлост је сасвим легитимно, али изговарати чињенице које изврћете, то није добро. Па није ни коректно, али ко ће вас, опет, питати за коректност?

Што се мене лично тиче, моја лична прошлост или политичка прошлост позната је читавој јавности. Ја сам знао да ће наш први улазак у Парламент индуковати можда и причу о томе. Али проблем с тим је, у ствари, у томе што сам ја потпуно исправан. Све оно што се може ставити на увид јавности или причати о томе је судски или на неки други начин потпуно легално и легитимно у овом друштву решено. Толико о томе. Наизглед је легитимно да вас неко на тај начин гађа, али, с друге стране, није исправно и није пристojно извртати чињенице. Толико.

За оне којима то треба рећи или скренути пажњу, можда Србија на то треба да каже – доста је било, хајде да будемо мало другачији. Хајде да покушамо да Србија покаже то боље, лепше лице, а не лице дневне политике у коме ћемо се по сваку цену гађати и шутирати у цеваницу. Ја нисам та адреса, ја то нећу да радим. Бавећи се јавном функцијом, свестан сам да сте изложени да вас људи и тако нападају. Ја ћу то само понекад, овако узгред, споменути, без спомињања неких других детаља. Свако има детаље о којима бисмо могли да причамо, али ја то нећу да радим. То је питање моје пристojности, то је питање нашег односа према теми.

Што се тиче ових наших, рекао бих, важних тема, о закону смо рекли већ довољно шта треба. Потребно је усвојити ове измене Закона због наших људи, због тих средстава која треба повлачити. Потребно је усвојити и ове споразуме о сарадњи, разуме се, а притом не извртати потребе да се сарађује у оквиру свих могућих ентитета, граница итд.

Потребно је заштитити миграторне врсте, без икакве дилеме, и свакако је потребно заштитити следеће мишчеве, из разлога које смо данас спомињали, а биће прилике да то поправимо и да се бавимо животном средином на тај начин.

Када су друге теме у питању, опасни отпад, који је отворен као тема, као парадигма заштите животне средине, јесте имао за циљ и идеју да се подигне свест наших грађана и никако није имао за циљ никакве кампање у којима је можда неко желео да учествује. Ја не, моја кампања за животну средину траје док сам жив и то никакве везе нема са кампањама.

Процеси који су започети, ствари до којих смо дошли као информације од тужилаштва, БИА, процесуиране су и ти процеси ће дати резултате. Имате једну пресуду првостепену, чекамо другостепену. Верујем да ће то бити готово једнако тако. Први пут у Србији имате чињеницу да се то процесуира када је животна средина у питању и да се злочин према животној средини кажњава. Е, то ће се наставити, без обзира на то што се неке чине да тога можда нема. Да би се процесуирало, мора се пронаћи. А када се пронађе да је тако, онда мора систем да реагује. Тако је то прича и о Панчеву и о другим регионима и градовима где смо пронашли или ћемо пронаћи, или имамо индицију да можемо пронаћи, нелегално закопан отпад. Бавићемо се и Панчевом, свакако и „Петрохемијом“ и свим оним нашим капацитетима, укључујући Лозницу, о којој смо такође причали, која и те како има потребе да решимо сва та заостала историјска питања.

Када је опасни отпад у питању, ту причамо о криминалу. То је нешто друго. Уверавам вас да свака информација коју будете имали ће за нас бити добродошла. Провераваћемо и бавићемо се тиме и никога нећемо пустити на миру од свега тога.

Жива је озбиљан проблем у Србији и ми се трудимо да променимо нека правила која нас онемогућавају да то изведемо. Мислим да ћемо то врло брзо извести и створити услове да се спречи да нам та жива уништава животну средину. Видећете о чему говорим.

Животињски отпад морам да дотакнем као једну од врло важних тема у Србији, јер имамо много проблема са загађивањем животне средине када је то у питању. Ради се и на томе, држава чека неке арбитражне и сличне потезе да се заврше процеси, како бисмо знали шта радимо даље. У сваком случају, тема је и више него важна.

И, коначно, када помислите зашто се дешавају сви ови напади на нас и видите одакле долазе напади на нас, онда ћете разумети зашто је то тако. Многи интереси су везани за оно што ради Министарство животне средине. Стали смо на пут многим нелегалним радњама, или то покушавамо да урадимо. Ту су интереси који су огромни, финансијски.

Без обзира на све то, свака критика тог типа или највећи број критика које дођу ка нама у овом смислу, негативном, о коме сам причао, јер су друге сасвим пожељне, разуме се, јесте критика коју можете тумачити и на овај начин. Али, морам да их разочарам, ми ћемо убедљиво наставити ово да радимо. Ми уопште нећемо одустати од овога јер ова влада, сви који чине ову владу, и председник, који је омогућио да ову причу гурамо, понекад на мишиће... То је прича која је у Србији епска, шта год да ко мисли о томе. Никада се у Србији није у животној средини радило на овај начин на који радимо, а напомињем да ми само настављамо тамо где су други нешто већ радили. Дакле, није ништа почело од нас, али код нас и од нас је добило такав замајац који више није могуће зауставити.

Волимо своју државу и показаћемо да је животна средина један од најважнијих мотора, који може да се искористи као мотор развоја Србије. Запамтите, петнаест милијарди евра инвестиција се крије у ономе што ми радимо. Дакле, заштитите животну средину, инвестирате у радна места – за некога добро, за некога није добро, али за мене ће бити свакако добро, као и за наше грађане.

На крају, грађани ће бити врховни судија онога што ради ово министарство, као и читава Влада, иако смо ту проверу имали више пута, али она ће се поновити на сличан начин. Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине министре.

Закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима аката из тачака 1–6. дневног реда.

Прелазимо на тачке 7–13. дневног реда (заједнички јединствени претрес):

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (од 24. јула 2018. године),

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (од 12. јуна 2018. године),

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (од 15. септембра 2018. године),

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (од 23. јула 2018. године),

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Социјалдемократска партија Србије (од 20. јула 2018. године),

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група „Доста је било“ (од 8. јуна 2018. године),

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ОСНОВНОГ СУДА У СОМБОРУ, који је поднео Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу (од 21. септембра 2018. године).

Прелазимо на заједнички јединствени претрес сагласно одлуци Народне скупштине да се обави заједнички јединствени претрес о предлозима одлука из дневног реда под тачкама 7–13. дневног реда.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сходно члану 157. став 2. и чл. 192. и 202. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички јединствени претрес под тачкама 7–13.

Да ли предлагач, односно представници предлагача желе реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Не.)

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког јединственог претреса питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника. (Не.)

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички јединствени претрес о предлозима одлука из тачака 7–13. дневног реда.

Прелазимо на 14. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка, од 28. септембра 2018. године (јединствени претрес).

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 192. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам јединствени претрес о Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Да ли представник предлагача, др Александар Мартиновић, жели реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Не.)

На основу члана 98. став 4. Пословника, закључујем јединствени претрес о Предлогу одлуке.

Овим путем желим да се захвалим свим народним посланицима на учешћу у раду, да се захвалим министру и његовом тиму на жељи за дијалогом и учешћем у раду и дебати са народним посланицима.

Са радом настављамо у уторак, 9. октобра, у 10 часова. Желим вам леп викенд.

(Седница је прекинута у 13.40 часова.)